ನನ್ನನಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ
ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ

ಮಧುರಚೆನ್ನ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ
ಧಾರವಾಡ

ಮುನ್ನುಡಿ

'ಮಧುರಚೆನ್ನ' ಗೆಳೆಯ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗಲಗಲಿ, ಹಲಸಂಗಿ ಇವರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದುವರಿದುದಕ್ಕಾಗಿ **'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ'** ದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪವಣಿಸಿದ 'ಪೂರ್ವರಂಗ' ವೆಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಥಾನಕದೊಡನೆ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಕುಂದಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ರತ್ನದಂತೆ ಪರಸ್ಪರಶೋಭೆಯು ಪುಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವಂತಿತ್ತು. ಆದರೂ 'ಪೂರ್ವರಂಗ'ವಾದಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯಕೀರ್ತನವಾಗುವದು ಉಚಿತವೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಗಮಾತ್ರ, ಈ ಮುನ್ನುಡಿಯ ವಿಶೇಷ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದ ಉಗಮವು ಕವಿಜೀವನದಲ್ಲಿ. 'ಪೂರ್ವರಂಗ'ದಲ್ಲಿ ಕವಿಜೀವನ ವಿದ್ದರೆ ಕವಿಕರ್ಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವು **'ನನ್ನ ನಲ್ಲ'**ವೆಂದು ಅಂಕಿತವಾದ ಈ ಕವನಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದೆ. ರಸಿಕರು ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉಚಿತ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಹೆಚ್ಚು.

ಆದರೆ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಪರಿಚಯುವಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕಲೆಗೇ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವನೇ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದಂತೆ. ಕರ್ತಾರನು ಎಷ್ಟೇ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯಾದರೂ ಯಾವನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರತೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯಂಜನಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೊ ಅವನ ಆ ಕೃತಿಯು ಅವನ ಕರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? 'ಮಧುರಚೆನ್ನ'ರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಶಕ್ತಿಯು ವಿಪುಲವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಭಾವಾವೇಶವು ರಸಿಕರನ್ನು ಅಂತರ್ಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು. 'ಆಧ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಚಿತ ಪ್ರಯೋಜನವೆನಗೆ' ಎಂದು ಇವರು 'ರತ್ನಾಕರ'ನಂತೆ

ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯೂ 'ಜೀಕಾದರಾಲಿಸುವದು ಬೇಡವಾಗೆ ಪ | ರಾಕು ಮಾಡುವದೆನಗಿಲ್ಲಿ ||, ವ್ಯಾಕುಲವಿಲ್ಲ ಸಂತಸವಿಲ್ಲ ನಾಸು ನಿ | ರಾಕಾಂಕ್ಷಿ ' ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದರೂ ಸಹೃದಯರು 'ಈತಗಾತ್ಮ ಧ್ಯಾನವುಂಟಲ್ಲದಿದ್ದರೀ | ಚಾತುರ್ಯವಚನ ವೆಂತಹುದು || ಮಾತುತಾನೆ ಮನದೊಳಗ ಸೂಚಿಸುವದು ' ಎಂದೆನ್ನಿಸದೆ ಬಿಡದು.

ಗೆಳೆಯ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು 'ಮಧುರಚೆನ್ನ' ನೆಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಾಮಕರಣವನ್ನು 'ಮಧುರಗೀತ'ದಿಂದ ಮೊದಲು ಪಡೆದರೂ ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ಇವರು ಆಮೇಲೆ ಬರೆದ 'ನನ್ನನಲ್ಲ'ದಲ್ಲಿದೆ. 'ದೇವತಾಪೃಥಿವೀ' ಎಂಬ ಕವನವು ಇವರ ಕೃತಿಸತಿಯ ಶಿರೋರತ್ನ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಅದರ ಬಗೆ, ಅದರ ಬಂಧ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಚಂದ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾಯಿ ಭಾವದ ಪ್ರಶಾಂತ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು, ಸಂಚಾರಿಗಳ ಸಲೀಲ ಗತಿಯು, ಅದರ ಕರುಣರಂಜಿತವಾದ ದಿವ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಸಹೃದಯರೆದೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯು ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸಲು ಹೊರಚಿಮ್ಮುವಳೆಂಬಂತೆ ಹೊಮ್ಮಿಸುವದು. ಈ ಸ್ತುತಿಯು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೀಳನ್ನು ಮೇಲೆಂದೆಣಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲೇಸನ್ನು ಕಂಡು ಲೇಸಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಸಲಾರದ ಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಹೀನವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದುದು ನಿಜವಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಸಾಲದೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ದೋಷವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ ; ಆದರೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಕಟದ ಭೀತಿಯಿಂದ ತಣಿದೆದೆಯ ಉಸಿರನ್ನು ಒತ್ತಿಕ್ಕಿ ಹಿಡಿಯಲಾರೆ. ಇವರು ಬರೆದುದೆಲ್ಲ ಬಂಗಾರವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ— ಆದೇಕೆ ಬರೆದವರೇ ಹಾಗೆ ಭ್ರಮೆಗಿಂಬುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಇವರ ಭಾವನೆಯ ಹುಚ್ಚುಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಅಸ್ತ

ವ್ಯಸ್ತ ಶಬ್ದಗಳು, ಶಬ್ದದ ಬೆಡಗು, ಬೆಡಗಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹು ದಾದ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ರಸವರ್ಜ್ಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀರಸವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುವ ಅಶಕ್ತಿಯ ವಚನಗಳು, ಶಬ್ದದ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವನ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವವು. ಅಡ್ಡಹಾದಿಯು ಸಾಗಲು ಸಾಕಾಗಬಹುದಾದರೂ ಅದು 'ಮಾರ್ಗ'ವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಸಾರಿದರೆ ಅದು ರೂಢಿಗೆ ಸರಿಯಾದು ದೆಂದು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಪಾಂಥನಿಗೆ ತನ್ನ ಗುರಿಯು ಎಳೆತ, ನಿಂತವನಿಗೆ ಕ್ರಮಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅನುಕೂಲ. ಎರಡೂ ಸಹಜ. ತನ್ನ ಮನದ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತು ಮುತ್ತಿಟ್ಟಂತಾಗುವದಾದರೂ ಮನಕ್ಕೆ ಮನವು ಕೂಡುವ ಮುನ್ನ ಮುತ್ತೂಕೂಡ ಮಾತಿಗೂ ಕೀಳಾಗುವದು. ಎರಡಕ್ಕೂ ರೀತಿ ಇದೆ. ಅದು ಕವಿಸಹೃದಯಸಾಹಿತ್ಯ. (ಸರಸ್ವತ್ಯಾಸ್ತತ್ತ್ವಂ ಕವಿಸಹೃಯಾಖ್ಯಂ ವಿಜಯತಾತ್. ಅಭಿನವ ಗುಪ್ತ) ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡುವ ರೀತಿ. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾದಿ. ಆವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪುವ ರೀತಿಯು ಉಂಟಾಗಲಾರದು; ಇನ್ನೊಂದು ಮನ ವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಉರ್ಮಿಯು ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಅದು 'ಮಧುರ ಚೆನ್ನ'ರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಹಾಕ ಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯದು. ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯಕಲೆಯ ಜೀವಕಳೆ. ಇಂಥವರಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ನನಗಿದೆ.

ಸಾಧನಕೇರಿ, ಧಾರವಾಡ
೫ನೇ ಮೇ ೧೯೩೩.

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಅರಿಕೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರದ ಪ್ರಕಟಣಾ ವಿಭಾಗವು ಚನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಮೊದಲಾದುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ. ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಸವಿಯನ್ನರಿತವರೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ನಾವೀಗ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದುದು. ನಮ್ಮ ಸಾಹಸದ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವು ಓದುಗರ ಉದಾರಾಶ್ರಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. "ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉದಾತ್ತಕವಿಗಳಾದ" ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಕವಿವಿಷಯಕವಾದ ಸ್ತುತಿಯು ಅತಿಶಯವೆಂದಾಗಲಿ, ವಿಮರ್ಶೆಯು ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದೆಯೆಂದಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಲಾರರು.

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಮಂಡಲದವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ "ಪೂರ್ವರಂಗ"ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಂತರ ತಾವೇ ಪ್ರಕಟಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದ "ನನ್ನ ನಲ್ಲ" ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿವಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೆ ನಾವು ಉಪಕಾರ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮುದ್ರಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಸಲಹೆ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಅ. ಸ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ನಮಗೆ ನೆರವಾದ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಚುಳ್ಕಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನ್ನಣೆಗಳು. ೪-೫ ದಿನಗಳ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೋದಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಉಪಕಾರ ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮಾತು ಕೃತಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತೆ ಎಲ್ಲರೀತಿಯಿಂದ ನೆರವಾದವರು ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಮಾಳವಾಡರವರು

ಧಾರವಾಡ,
೧೨-೫-೧೯೩೩

ತರೀಕೆರೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ
ಕ. ಸಾ. ಮಂದಿರ

ಪರಿವಿಡಿ

ನನ್ನ ನಲ್ಲ

"ಎಲ್ಲರ ಗಂಡರ ಪರಿಯಂತಲ್ಲ ನೋಡವ್ವಾ ನಮ್ಮ ನಲ್ಲ |
ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಸುಳಿದು ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ |
ತನ್ನೊಳಗೇ ಎನ್ನ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ ||"

—ಬಸವಂಣ.

೧ನೇ ಎಸಳು

|| ಕುಸುಮ ದ್ವಿಪದಿ ||

ಏನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ನೀನೀಸುದಿಸವೆಲ್ಲಿದ್ದಿ ?
ಮತ್ತೆ ಹೇಗಿಲ್ಲಿಗೇ ಮರುಳಿ ಬಂದೇ |
ದಾನಮ್ಮ ನೀನೊಲಿಯೆ ಕೊರಡು ಕೊನರುವದೆಂದೆ
ಬರಡು ಹಯನಾಗಲೂ ಬಲ್ಲದೆಂದೆ || ೧ ||

ಹಾಡಬೇಕೆಂದೇಸೊ ದಿನ ಬಯಸಿ ಬೇಡಿದರೆ
ಒಂದು ನುಡಿಯೂ ಕೂಡ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ |
ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸೇನೆಂದರಿಂದು ನುಡಿ ನಿಲ್ಲದಿದೆ
ನಿನ್ನೊನಪಿನೊಯ್ಯಾರ ತಿಳಿಯದಲ್ಲಾ || ೨ ||

ಹಿಂದೆ ಬಹುದಿನ ಹಿಂದೆ ನಾನಾಗಿ ಒಂದಿದ್ದೆ
ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ತನಕ ಹಂಬಲಾಗಿ ।
ಅಂದು ನಿನ್ನುಬ್ಬಿನಲಿ ನೀನಿದ್ದಿ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ
ಇಂದು ನೀನೇ ಬಂದಿ ಯಾತಕಾಗಿ || ೩ ||

ಈಸುದಿನಗಳ ಬೆಂಕಿ ಈಗಾರಿತೆಂದಿಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೆ ನೀನಡಿಯಿಟ್ಟೆ ಹೌದೆ ಜಾಣೇ ।
ಲೇಸಿಸೊಡತಿಯು ನೀನು ಹಿಗ್ಗಿನಾ ಹಾಲುಂಡು
ಹೂವಿನಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ತುಳಿವ ರಾಣೀ || ೪ ||

ಬರುವದೇನುಂಟೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಕಾಲಕೆ ಬಹುದು
ಬಯಕೆ ಬರುವದರ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಕಾಣೋ ।
ಅರಿಯದಾ ಹವಣಿಕೆಯು ಜೀವಜೀವನ ಲೀಲೆ
ದೇವದೇವನ ಗೂಢ ವಿಧಿಯು ಕಾಣೋ || ೫ ||

ಹನ್ನೆರಡು ತುಂಬಿಲ್ಲ ಕನ್ನಕ್ಕಿ ನಾನಂದು
ನನ್ನ ನಲ್ಲನ ಕತೆಗೆ ಮರುಳುಗೊಂಡೆ ।
ಇನ್ನೇನು ಹೇಳುವೆನು ಇಂದಿಗಿಪ್ಪತ್ತಾರು
ಈಸೊಂದು ದಿನ ಕೊರಗಿ ಗೊತ್ತುಗಂಡೆ || ೬ ||

ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದಾ ರಾಮರಾ ವನವಾಸ
ಗರ್ಭಿಣಿಯ ನವಮಾಸ ಮೃತ್ಯುಹಾಸ ।
ಕುದಿಕುದಿದು ಬೇಯುವಾ ಬರಗಾಲದುಪವಾಸ
ಮರುಗುವಾ ವಿರಹಿಣಿಯ ಊರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸ || ೭ ||

ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆಯೆ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಉಳಿಯೆ
ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದಾ ಬಾಳು ಗೋಳುಗೋಳು |
ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದಾಹೊತ್ತು ನೀಗಲಾರದ ಕುತ್ತು
ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದಿರಲೆಲ್ಲ ಹಾಳುಹಾಳು || ೮ ||

ಜೊತೆಯಿಂದಲೇ ಜಗದ ಕುಡಿಯು ಕೊನರುತಲಿಹುದು
ಜೊತೆಯಿಂದಲೇ ಮಮತೆ ಮೊಳೆಯುತಿಹುದು |
ಜೊತೆಯಾಶೆ ಜೀವರಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಮ್ಮತ ವಿಧಿಯು
ಜೊತೆಯಿಂದಲೇ ಭಾವ ಬೆಳೆಯುತಿಹುದು || ೯ ||

ಕನ್ನಿಕ್ಕೆಯಿರುವನಕ ಹೆಸರುಹೇಳುವ ಹಿಗ್ಗು
ಕಂಡು ಕಾಣದ ಕತೆಯ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗು |
ಹೊನ್ನಶೂಲದ ಹರೆಯ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲಿದರೆ
ನಲ್ಲನಗಲಿಕೆಯಾಗ ಮನಕೆ ಕುಗ್ಗು || ೧೦ ||

ಹರೆಯ ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಹಾಗು ಹೀಗೂ ಇದ್ದೆ
ಕರುಳು ಹಸಿಯದ ಮುನ್ನ ಕೆರಳದಿದ್ದೆ |
ಕರುಣವಿಲ್ಲದ ಬೆಂಕಿ ಕರುಳು ಕೆದರಿತು ಮುಂದೆ
ಮಂಜುಳಿದು ಮಳೆನೀರಿಗಾಶೆಗೈದೆ || ೧೧ ||

ಬಂಣದಾ ಹಂಣುಗಳ ತಿಂದು ತೇಗಲುಬಹುದೆ
ಚಿತ್ರದಾಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೂಸಬಹುದೇ ? |
ಮಂಣುಗೊಂಬೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬಹುದೆ
ಹೊಗೆಯಹೊಳೆ ಯಾರಾರೆ ಈಸಬಹುದೇ ? || ೧೨ ||

ದೇವರಾಯನ ಹೆಸರನೇಕೆ ಕೇಳಿದೆನಮ್ಮ
ನಾನೇಕೆ ನಂಜು ನುಂಗಿದೆನೆ ತಾಯಿಾ ।
ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ಮಗ್ಗಲೂರಗುಡದಮ್ಮಯ್ಯ
ಈ ನೋವ ನಾ ತಾಳಲೆಂತೆತಾಯಿಾ || ೧೩ ||

ಮನೆಹತ್ತಿ ಉರಿದಲ್ಲಿ ದೂರ ಸರಿಯಲುಬಹುದು
ಮನಹತ್ತಿ ಉರಿದರೆಲ್ಲೋಡಬಹುದೋ ।
ತನುತಾಪವಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಂಪು ತೊಡೆಯಲುಬಹುದು
ಮನದ ಕಿಚ್ಚಿನ್ನೆಂತು ನೊಂದಬಹುದೋ || ೧೪ ||

ನನ್ನ ನಲ್ಲನ ನೆನವು ಮನವ ಮುಚ್ಚಿಕ್ಕಿರಲು
ಹಗಲು ಇರುಳಾಗುವದು ತಾನೆ ಅರಿದೇ ।
ನನ್ನ ರಾಯನ ಚಿಂತೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕಗುಡದಿರಲು
ನನಗಾಗ ಇರುಳು ಹಗಲಾಗದಿರದೇ || ೧೫ ||

ಬೇಯುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ ನೋಯುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ
ಸಾಯುವೆನು ಸಲುಹಬಾರೆಂದು ಕರೆದೆ ।
ತಾಯಿ ನೀ ಬಾರೆಂದೆ ತಂದೆ ನೀ ಬಾರೆಂದೆ
ಪರದೇಶಿಯನು ಪಾಲಿಸೆಂದು ಮೊರೆದೆ || ೧೬ ||

ಹಲುಬುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ ಹಂಬಲಿಸುತಿಹೆನೆಂದೆ
ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆನು ಹೊರಳಿ ದಿಟ್ಟಿಸೆಂದೆ ।
ನೆಲೆಗೆಟ್ಟೆ ಬಾರೆಂದೆ ಬಲಗೆಟ್ಟೆ ಬಾರೆಂದೆ
ಛಲಗೆಟ್ಟೆ ಕುಲಗೆಟ್ಟೆ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆ || ೧೭ ||

ಮರುಗುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ ಸೊರಗುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ
ಕೊರಗುವೆನು ಕಾಯಬಾರೆಂದು ಕರೆದೆ |
ನೆರಳುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ ಹೊರಳುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ
ಕೊರಳಾಣೆಯಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಚೆಲ್ಲವರಿದೆ || ೧೮ ||

ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಕಣಿಯೆಂದೆ ಕೊರಳುಕೊಯ್ವವನೆಂದೆ
ಕರುಳು ಕರಗದ ಕುಟಿಲ ಕಟುಕನೆಂದೆ |
ಸೊಲ್ಲಡಗಿತೇನೆಂದೆ ಛೀ ಸತ್ತೆಯೇನೆಂದೆ
ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೆ ಬೈದೆ ಅಂದೆ || ೧೯ ||

ಬರುವದೇನುಂಟೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಕಾಲಕೆ ಬಹುದು
ಬಯಕೆ ಬರುವದರ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಕಾಣೋ |
ಅರಿಯದಾ ಹವಣಿಕೆಯು ಜೀವಜೀವನ ಲೀಲೆ
ದೇವದೇವನ ಗೂಢ ವಿಧಿಯು ಕಾಣೋ || ೨೦ ||

೨ನೇ ಎಸಳು

ನೆಲಬಗಿದು ಹುಡುಕುವೆನೆ ಮುಗಿಲೇರಿ ನೋಡುವೆನೆ
ನನ್ನ ಕರುಳಿನ ಕಿಚ್ಚು ಹೇಳಲಾರೆ |
ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನೆಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದಮ್ಮ
ಅವನ ಕಾಣದೆ ಇನ್ನು ತಾಳಲಾರೆ || ೨೧ ||

ಯಾವ ದೇಶಾಂತರದೊಳೆಲ್ಲಿ ನಲ್ಲನ ವಾಸ
ಕಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲ್ಯಾರೆ ಕಾಣಬಹುದೇ |
ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಲೆ ತಾಯಿ
ಹೇಗಾರೆ ದೊರೆಯೆನಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದೇ || ೨೨ ||

ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರಿರಲಿ ಭೂತಬೆಂತರವಿರಲಿ
ದೇವಗಂಧರ್ವರ್‍ಯಾರಾರೆ ಇರಲಿ |
ಲಕ್ಷಿಸಲಿ ಲಕ್ಷಿಸಲಿ ನನ್ನವೊರೆ ಲಕ್ಷಿಸಲಿ
ರಕ್ಷಕನ ಸುದ್ದಿ ಯಾರಾರೆ ತರಲಿ || ೨೩ ||

ಕಣಿಯು ಕೇಳಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಯು ಕೇಳಲೇ
ದಿಗ್ದೇಶ ದೇಶಿಕರ ಕೇಳಲೇನೇ ? |
ಗಣಿತಿಗಳ ಕೇಳಿದರೆ ಗುಣಿಸಿ ಹೇಳ್ಯಾರೇನೆ
ಯಾರ ಮೊರೆಹೊಗಲಿನ್ನು ಮಾಡಲೇನೆ? || ೨೪ ||

ಬರುವನೆಂಬರು ಕೆಲರು ಬಾರನೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಸತ್ತು ಬಹುದಿನವಾಯಿತೆಂಬ ಕೆಲರು
ಬೆರಗುಬಡುವರು ಕೆಲರು ಬೆರಳು ಮುರಿವರು ಕೆಲವರು
ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಾಯಿಬಡಿವವರು ಕೆಲರು || ೨೫ ||

ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವರು ಒಳಗೆ ಕೈತೋರುವರು
ಒಳಹೊರಗು ಬೆರಳುಸುತ್ತುವರು ಕೆಲರು |
ಕಾಲು ಕೆರೆಯುವ ಕೆಲರು ನೆಲವ ಬರೆಯುವ ಕೆಲರು
ಎದೆಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕುಣಿವ ಕೆಲರು || ೨೬ ||

ಗಲ್ಲಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲರು ಗಲ್ಲಹಿಂಡುವ ಕೆಲರು
ಬೆಸನಿಸುವ ಕೆಲರು ಬೆದರಿಸುವ ಕೆಲರು |
ಕಲ್ಲುಗೊಳ್ಳುವ ಕೆಲರು ಹಲ್ಲುಕಿಸಿಯುವ ಕೆಲರು
ಬಲ್ಲವರು ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಣಗುತಿಹರು || ೨೭ ||

ತಾಳ್ಮೆಗಲಿಸುವ ಕೆಲರು ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವ ಕೆಲರು
ತಿರುತಿರುಗಿ ತಿಪಿತಿವಿದು ಬಯ್ವ ಕೆಲರು |
ತಾಳು ತಪ್ಪೀರೀತಿ ಬೇತಾಳದಂತೆನ್ನ
ಗಾಳಿಸುವ ಗೋಳಿಸುವ ಖಲರು ಕೆಲರು || ೨೮ ||

ಆಶೆಹಚ್ಚುವ ಕೆಲರು ಆಶೆಹರಿಯುವ ಕೆಲರು
ಆಶೆತೋರಿಸಿ ಅಡ್ಡ ಸೆಳೆವ ಕೆಲರು |
ಆಸರಾಗುವ ಕೆಲರು ಆಶೆಬುರುಕರು ಕೆಲರು
ಮುಖ ತಿರುವಿ ಮೂಗು ಮುರಿವವರು ಕೆಲರು || ೨೯ ||

ಧೈರ್ಯಹೇಳುವ ಕೆಲರು ದಿಕ್ಕುಗೆಡಿಸುವ ಕೆಲರು
ದಂಗುಬಡಿಸುವ ದಂಭದವರು ಕೆಲರು |
ಶೌರ್ಯಕಲಿಸುವ ಕೆಲರು ಶಾಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲರು
ಸಾಕುಬಿಡು ಸುಮ್ಮನಿರುವೆಂಬ ಕೆಲರು || ೩೦ ||

ಸತ್ತವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ನೆರೆಯುವ ತೆರದೆ
ಬಲ್ಲವರು ಬಲ್ಲಂತೆ ರಂಬಿಸಿದರು |
ಸತ್ತವನ ಬದುಕಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದವರಾರು
ಮಾತುಕತೆಹೇಳಿ ಮನೆಗೇಳುವವರು || ೩೧ ||

ಯಾರ ಕೇಳಿದರಿಲ್ಲ ಯಾರು ಹೇಳಿದರಿಲ್ಲ
ಯಾರ ಬಳಿಯಲಿ ಅತ್ತು ಕರೆದರಿಲ್ಲ |
ಯಾರ ಕಡೆಗೇಸುಂಟು ಮೀರಿಮಿಕ್ಕಿದ ಮಾತು
ಯಾರ್ಯಾರ ಬಳಿಗು ನೆಲೆಕಾಣಲಿಲ್ಲ || ೩೨ ||

ಶಕುನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿಗೆಗೆ ಹೋಗದಿಲ್ಲ
ದಿಗ್ದೇಶಯಾತ್ರೆಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ।
ಅಕಟಕಟ ಗತಿಯೇನು ಮುಂದಿನ್ನು ದಿಕ್ಕೇನು
ಎಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಲಿನ್ನು ತಿಳಿಯದಲ್ಲಾ ॥ ೩೩ ॥

ಹರಣ ಹಾರುವ ರೋಗಿ ಕಂಡಕಸ ತಿನುವಂತೆ
ಕಂಡಕಂಡವರ ಕಾಲ್ಗೆರಗುವಂತೆ ।
ಮರಣಸಂಕಟಬಟ್ಟು ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೇಸತ್ತೆ
ಸಿಕ್ಕವರು ಸಿಕ್ಕದ್ದು ಹೇಳಿದಂತೆ ॥ ೩೪ ॥

ತಿರುಗಿ ಸೊರಗಿದರಿಲ್ಲ ಮರುಗಿ ಮಿಡುಕಿದರಿಲ್ಲ
ಹುಡುಹುಡುಕಿ ಹೈರಣಿಸಿ ದಣಿದರಿಲ್ಲ ।
ಬೆರಗಾದೆ ಬೆಪ್ಪಾದೆ ಹೊಲ್ಲಾದೆ ಹುಚ್ಚಾದೆ
ನಲ್ಲನಿಲ್ಲದೆ ಜೀವ ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಾ ॥ ೩೫ ॥

ಮಾವು ಬೇವಾಯ್ತೆನಗೆ ಸವಿಯು ಕಹಿಯಾಯ್ತೆನಗೆ
ಕೂಳು ನೀರೆನಗೆ ನಂಜಾಯ್ತು ತಾಯಿ ।
ಜೀವಸಾಕಾಯ್ತೆನಗೆ ಸಾವು ಬೇಕಾಯ್ತೆನಗೆ
ಜಗವು ಕಿಚ್ಚಿನ ಕೊಂಡವಾಯ್ತು ತಾಯಿ ॥ ೩೬ ॥

ಹಿಂದೆ ಹೊರಳುವದರಿದು ಮುಂದೆ ತೆರಳುವದರಿದು
ನಿಂತಲ್ಲಿಯೂ ನೆಚ್ಚಿ ನಿಲ್ಲಲರಿದು ।
ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಲ್ಲ ಇತ್ತಿಲ್ಲ
ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಬರಿದೊ ಬರಿದು ॥ ೩೭ ॥

ಮುಂದಿಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವಿ ಹಿಂದಿಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು
ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಗ್ಗರದ ರಾಶಿರಾಶಿ |
ಬಂಧನಕೆ ಸಂದಿಲ್ಲ ಬಿಡುವಿಗಿಂಬೊಂದಿಲ್ಲ
ನಿಲುವಿಗಾಸರವಿಲ್ಲ ಘಾಸಿ ಘಾಸಿ || ೩೮ ||

ನನ್ನ ನಲ್ಲನ ನೆನವು ಮನವ ಮುಚ್ಚಿಕ್ಕಿರಲು
ಹಗಲು ಇರುಳಾಗುವದು ತಾನೆ ಅರಿದೇ |
ನನ್ನ ರಾಯನ ಚಿಂತೆ ಎವೆಯಿಕ್ಕಗುಡದಿರಲು
ನನಗಾಗ ಇರುಳು ಹಗಲಾಗದಿರದೇ || ೩೯ ||

ಬೇಯುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ ನೋಯುವೆನು ಬಾರೆಂದೆ
ಸಾಯುವೆನು ಸಲುಹಬಾರೆಂದು ಕರೆದೆ |
ತಾಯಿ ನೀ ಬಾರೆಂದೆ ತಂದೆ ನೀ ಬಾರೆಂದೆ
ಪರದೇಶಿಯನು ಪಾಲಿಸೆಂದು ಮೊರೆದೆ || ೪೦ ||

೩ನೇ ಎಸಳು

ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಲೆ ನವಿಲೆ ನಿನ್ನ ಕಂಣುಗಳೇಸು
ಕಂಣ ಬಂಣಗಳೇಸು ಎಣಿಸಲಾರೆ |
ಎಲ್ಲ ರೂಪಿಸಿದವನು ಎಲ್ಲಿ ತಾನಡಗಿದನೆ
ತಾಳಲಾರದು ಜೀವ ಹೇಳಬಾರೇ || ೪೧ ||

ಪಿಳುಕಿಸದ ಸಿರಿಗಂಣು ಸುತ್ತು ಚಿನ್ನದ ರೇಖೆ
ಬೆಳ್ಳಿಮಿರುಗಿನ ಮೈಯ ಕಾಂತಿ ನಿನಗೆ |
ತಿಳಿಗಂಗೆ ನಿಮ್ಮವ್ವ ಮೀನಮೂರುತಿ ತಿಳಿಸೊ
ನನ್ನೊಡೆಯನಡಗಿರುವನಾವ ಕಡೆಗೆ || ೪೨ ||

ಆರದಾರತಿ ಹಿಡಿದು ಹಾರುತಿರುವವಳಾರೆ
ಹೊನ್ನಿ ಏ ಹೊನ್ನಿ ನೀನಾರೆ ಬಾರೇ |
ಯಾರಿಗಾರತಿ ಒಯ್ವಿ ಹೇಳೆ ನಾನೂ ಬರುವೆ
ನನ್ನರಸನಿದ್ದಾನು ಅಲ್ಲಿಯಾರೇ || ೪೩ ||

ಸಂಣದನಿಯವಳಾರೆ ನುಂಣುದನಿಯವಳಾರೆ
ಹೆಂಣುದನಿಗೈವ ಕೋಗಿಲೆಯೆ ಬಾರೇ |
ಕಂಣು ತಪ್ಪಿಸಿದವನ ಕುರುಹು ಹೇಳೇ ತಾಯಿ
ಬನದಮ್ಮ ನೀನಾರೆ ಕರುಣ ತೋರೇ || ೪೪ ||

ಮಾಣಿಕದ ಮೂಗಿನವ ಮೈ ಪಚ್ಚರತ್ನದವ
ಹಂಣು ಕುಕ್ಕುತ ಹಾರುವಂಣ ಬಾರೋ |
ಜಾಣ ರಂಗಯ್ಯ ತಾ ಕಾಣದಡಗಿದನೆಲ್ಲಿ
ಗಿಣಿರಾಮ ನೀನಾರೆ ಸುದ್ದಿ ಬೀರೋ || ೪೫ ||

ಬೆಳದಿಂಗಳಿರುಳಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡುರಾತ್ರಿಯಲಿ
ಸಪ್ಪಳಿಲ್ಲದ ಗಪ್ಪುಗಾರಿನಲ್ಲಿ |
ಕೊಳದ ಬಾಂದಳದಲ್ಲಿ ಟಿಂವ್‌ಗುಡುವಟೀಂವಕ್ಕಿ
ನೀನಾರೆ ಬಲ್ಲೆಯಾ ನಲ್ಲನೆಲ್ಲಿ || ೪೬ ||

ಬಿರುಗಂಣ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆ ಸರಿಯೆ ನಿನಗೀ ಮೌನ
ಕಂಣಿಲ್ಲದವರು ಕಂಡಿಲ್ಲದಿರಲಿ |
ಸಿರಿವಂತರಾಮಗಳು ಸೊರಗಿ ಸಾಯುತಲಿರುವೆ
ಪುರುಷನೆಡೆ ಹೇಳಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಬರಲಿ || ೪೭ ||

ಬಹುರಸದ ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿ ಜೀವ ತಣಿಸುವ ತಾಯಿ
ಸರ್ವರಾಧಾರೆ ಭೂದೇವಿ ತಾಯೀ |
ಬಹಳ ಬೇಡುವಳಲ್ಲ ನನ್ನ ರಾಯನ ಸೊಲ್ಲ
ನೀನಾರೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬಾರೆ ತಾಯೀ ॥ ೪೮ ॥

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಗಿಯದವ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮುಗಿಯದವ
ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮುಗಿಯದಾಕಾಶ ತಂದೇ |
ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನರಸನಿಹನೆಲ್ಲಿ ನನ್ನಾಶ್ರಯವು
ಕೈಮುಗಿವೆ ಹೇಳೆನ್ನನಂತ ತಂದೇ ॥ ೪೯ ॥

ಎಂದಿಗೂ ಇದ್ದವನು ಎಂದಿಗೂ ಇರುವವನು
ಜ್ಯೇಷ್ಠನೇ ಶಾಶ್ವತನೆ ಕಾಲನಟನೇ |
ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದಲೆ ಕುಣಿಯುವೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ
ನನ್ನ ರಾಯನ ನೆಲೆಯು ತೋರು ಗಡನೇ ॥ ೫೦ ॥

ಹರಳು ಮುತ್ತಿನ ರಾಶಿ ಸೆರೆಸೂರೆ ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ
ಅಂತರದೊಳೆತ್ತಿ ತೇಲಿಸುವ ಶಕ್ತೀ |
ಹೊರಳಿ ನೋಡೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಕಂಣು
ತೆರೆದು ನೋಡೆನ್ನ ಗತಿ ಹೇಳೆ ಯುಕ್ತೀ ॥ ೫೧ ॥

ತೀರ ಸನಿಯೆಂದರೂ ತೀರ ದೂರದೊಳಿರುವಿ
ಸಾವಿರಬ್ಜದ ಗಾವುದಂಗಳಾಚೆ |
ತೋರಿ ನಗೆಬೀರಿ ನೀನೇನು ಹೇಳುವಿ ಚಿಕ್ಕೆ
ಏನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಿದೇನು ಸೂಚೇ ? ॥ ೫೨ ॥

ತೋರಲಾರದ ಗಾಳಿ ತಟ್ಟಿ ತಿಳಿಸುವಿಯೇನು
ಯಾವ ನಾಡಿನ ಸೀಮೆ ತುಳಿದು ಬಂದೆ ? |
ಮೀರಿತೆನ್ನಯ ತಾಪ ಆರಿಸೆನ್ನಯ ತಂದೆ
ನನ್ನ ರಾಯನ ಸುದ್ದಿ ಸಾರು ಇಂದೇ || ೫೩ ||

ಹಗಲು ಸೆರಳಿನ ನಾರಿ ಮುಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ ನಾರಿ
ಇರುಳಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗ ಕತ್ತಲೆಯ ನಾರಿ |
ಮಿಗಿಲು ಮಾಟದ ನಾರಿ ತೋರೆ ನಲ್ಲನ ದಾರಿ
ಕಾಳಿ ಕಿಂಕಾಳಿ ನೀ ಮರುಕುದೋರಿ || ೫೪ ||

ನಿದ್ರಿಸುವ ಕತ್ತಲೆಯೆ ಕನಸಿಡುವ ತಿಳಿಬೆಳಕೆ
ಜಾಗೃತದ ಕಿಚ್ಚೆ ನೀನಾರೆ ಹೇಳು |
ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ ನಿಂತು ಸೋತು ಸಂಣಾಗಿಹೆನು
ರಾಜರಾಜನ ಠಾವ ತೋರಿಸೇಳು || ೫೫ ||

ಕಂಣು ಮುಚ್ಚಲು ಮಂಣು ಕಂಣು ಬಿಚ್ಚಲು ಬಂಣ
ಕಂಣಿನಾಚೆಯು ನಿನ್ನ ರೂಪವರಿಯೆ |
ಹಂಣಾದೆ ಸುಂಣಾದೆ ಸಂಣಾದೆ ಕಳವಳಿಸಿ
ಮರೆತು ಮಲಗಿದ ದೊರೆಯ ತೋರೆ ಸಿರಿಯೇ || ೫೬ ||

ಕಂಣ ಕಿಂಡಿಯು ಒಳಗೆ ಹಣಿಕೆ ಹಾಕುವ ಜಾಣೆ
ಒಳಗೆ ಜೀವದ ಬೆನ್ನುಬಡಿವ ಜಾಣೇ |
ಕಂಣುಗಾಣದೆ ನಾನು ಕೊರಗಿ ಸಂಕಟಬಡುವೆ
ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗನೆಡೆಯ ತೋರೆ ರಾಣೀ || ೫೭ ||

ತರುವೆ ನೀ ಹೇಳೆನಗೆ ಮರವೆ ನೀ ಹೇಳೆನಗೆ
ಕಲ್ಲೆ ಕೊರಡೇ ನೆಲೆಯ ಹೇಳಿರೆನಗೆ |
ಮೊರೆವೆ "ಕಾಮಾರ್ತಾ ಹಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೃಪಣಾಶ್ಚೇತ
ನಾಚೇತನೇಷು" ವೆಂಬಂತೆ ನಿಮಗೆ || ೫೮ ||

ನನ್ನ ಕಂಣೀರಿನಲಿ ಕಲ್ಲು ಕರಗುತಲಿಹುದು
ನನ್ನೊಡನೆ ದಿಕ್ಕು ದನಿಗುಡುತಲಿಹುದು |
ನನ್ನ ನಿಟ್ಟುಸುರಿನಲಿ ಬನವು ಬಾಡುತಲಿಹುದು
ಕರುಳೆಂಬ ಕರುಳೇಕೆ ಕರಗದಿಹುದು || ೫೯ ||

ಬರುವದೇನುಂಟೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಕಾಲಕೆ ಬಹುದು
ಬಯಕೆ ಬರುವದರ ಕಣ್ಸನ್ನೆ ಕಾಣೋ |
ಅರಿಯದಾ ಹವಣಿಕೆಯು ಜೀವಜೀವನ ಲೀಲೆ
ದೇವದೇವನ ಗೂಢ ವಿಧಿಯು ಕಾಣೋ || ೬೦ ||

೪ನೇ ಎಸಳು

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೬೧ ||

ಬಂತು ಬಂತೆಲೆ ಬಂತು ಬಂತು ಘನಸಿರಿ ಬಂತು
ಬಂತೆಂದರೂ ಇದ್ದುದಿದ್ದೆಯಿತ್ತು |
ಬಂತು ಬೆಳಗೆಂಬಂತೆ ಬಂತು ಹೊಳೆ ಬಂದಂತೆ
ಇದ್ದದ್ದು ತುಂಬಿ ತುಳುತುಳುಕುತಿತ್ತು || ೬೨ ||

ತುಂಬಿ ಬಂದಿತು ಕಾಂತಿ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತು ಶಾಂತಿ
ತುಂಬಿ ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವಿ ಜೀವ ತುಂಬಿ |
ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು ಪೊಳ್ಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು ಜೊಳ್ಳು
ಜಡದೊಡಲ ಜಗ ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿ ತುಂಬಿ || ೬೩ ||

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ !
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೬೪ ||

ದಣಿದು ಮಲಗಿದ ಗಾಳಿ ಮಿಸುಕಲಾರದ ನಸುಕು
ದಣಿವಾರಿ ಜೀವ ತಣಿದೇಳ್ವ ನಸುಕು |
ಕುಣಿದಪ್ಪಿ ಮರಬಳ್ಳಿ ಬಿಂಕು ಬೀರುವ ನಸುಕು
ಒಳಹೊರಗೆ ಶಾನ್ತಿ ಸುರಿಸುರಿವ ನಸುಕು || ೬೫ ||

ನಿದ್ದೆ ಹರಿಯುವ ಹೊತ್ತು ನಸುಕು ಹರಿಯುವ ಹೊತ್ತು
ರಸವಂತಿ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿವ ಹೊತ್ತು |
ಮುದ್ದು ಬೀರುವ ಹೊತ್ತು ಬೇಸರಾರುವ ಹೊತ್ತು
ಬಾಸಿಗದ ಸಿಂಗಾರಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತು || ೬೬ ||

ನಸುಬಂಣದಾ ನೆಲವು ಕಿಸುಬಂಣದಾ ದಿಕ್ಕು
ನೊರೆಬಂಣ ಮುಗಿಲಸಿರಿಗೇನು ಅಲ್ಲಿ ! |
ಹಸುಕು ಕಸುಕಿನ ಹಸುರು ಹಂಣಿನಾ ಹೊಸಹಳದಿ
ನಸುಕಿನಾ ನೀಲಿ ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ || ೬೭ ||

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೧೮ ||

ಬಣ್ಣದಾ ಹಣ್ಣುಗಳ ತಿಂದು ತೇಗಲುಬಹುದು
ಚಿತ್ರದಾ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೂಸಬಹುದು |
ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬಹುದು
ಹೊಗೆಯ ಹೊಳೆ ಈವಾಗ ಈಸಬಹುದು || ೧೯ ||

ಮನದ ಮಂದಾರವನು ಮೂಸಲಾರೆವು ನಾವು
ಕನಸಿನಾ ಕಲ್ಹಾರ ಮೂಸದಿಹೆವೇ |
ಮನದ ಮಂಜಿನ ಮಡುವ ಕನಸು ಕಲ್ಲಾಗಿಸದೆ
ಮನಸು ಕನಸಾದಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿನಿರವೇ ? || ೨೦ ||

ಹಗಲುಗನಸಿನ ಸವಿಯು ಇರುಳುಗನಸಿಗೆ ಬಹುದೆ
ಇರುಳಿನದು ಇಲ್ಲದಾ ಸಂತೆ ಕಾಣೋ |
ನಗುನಗುತಲೂ ಕನಸು ನೋಡನೋಡುತೆ ಕನಸು
ಬಿಸಿಲಲ್ಲೆ ಬೆಳತಿಗೆಯ ಗುಂತಿ ಕಾಣೋ || ೨೧ ||

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೨೨ ||

ಸುತ್ತು ಮುತ್ತೂ ಸ್ಪರ್ಶ ಒಳಗು ಹೊರಗೂ ಸ್ಪರ್ಶ
ಕೆಳಗು ಮೇಲೂ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಧುರಸ್ಪರ್ಶ |
ಅತ್ತ ಹೊರಳಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಇತ್ತ ಹೊರಳಲು ಸ್ಪರ್ಶ
ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಸ್ಪರ್ಶ ದಿವ್ಯಸ್ಪರ್ಶ || ೭೩ ||

ಹೇಳಿ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಪರ್ಶ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಪರ್ಶ
ಉಂಡು ಉಸುರುವ ಸ್ಪರ್ಶ ಕಂಡ ಸ್ಪರ್ಶ |
ಗೋಳಿಡುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವನದ ಸ್ಪರ್ಶ
ರಂಜನೆಯ ಕತೆಯಲ್ಲ ರೋಮಹರ್ಷ || ೭೪ ||

ಸಾಲದಾಯಿತು ಚಿತ್ತ ತುಂಬಿ ರಸ ತುಳುಕಿತ್ತು
ಸಾಕು ಸಾಕಾಯಿತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶಪಾನ |
ತೇಲಿ ನಡೆಯಿತು ಜೀವ ಮೇಲ ಮೇಲಕೆ ಮತ್ತೆ
ಕೇಳಕೇಳುತೆ ದಿವ್ಯಸ್ಪರ್ಶತಾನ || ೭೫ ||

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೭೬ ||

ಜೀವ ದೇಹದೊಳೆಲ್ಲಿ ಮೈಬಗಿದು ನೋಡಿದರೆ?
ಅಲ್ಲೇನು ಅಸ್ಥಿಮಾಂಸಗಳ ಗೂಡು |
ದೇವ ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲೇರಿ ನೋಡಿದರೆ?
ಅಲ್ಲೇನು ಗ್ರಹತಾರಕೆಗಳ ಬೀಡು || ೭೭ ||

ಜಗದ ಜೀವವೆ ದೇವ ಜಗವೆ ದೇವನ ದೇಹ
ಜೀವವಿರದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ನೆಲೆಯೇ ? |
ಜಗದಾತ್ಮ ಜಗದೀಶ ಆತ್ಮಗಳ ಮೂಲಾತ್ಮ
ಪರಮಾತ್ಮ ನಿನಗೊಂದು ಬೇರೆ ನೆಲೆಯೇ ? || ೨೮ ||

ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಶಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ || ೨೯ ||

ಬರುವದೇನುಂಟೊಮ್ಮೆ ಬರುವಕಾಲಕೆ ಬಹುದು
ಬಯಕೆ ಬರುವದರ ಕಣ್ಸನ್ನೆ ಕಾಣೋ |
ಅರಿಯದಾ ಹವಣಿಕೆಯು ಜೀವಜೀವನ ಲೀಲೆ
ದೇವದೇವನ ಗೂಢ ವಿಧಿಯು ಕಾಣೋ || ೩೦ ||

೫ನೇ ಎಸಳು

ತಂದೆ ನೀ ಕಣ್ತೆರೆದರಂದಿಗರುಣೋದಯವು
ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ |
ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕೊರಗಿದೆನು
ಇಂದೊಳಗು ಹೊರಗು ಬೆಳಗಾಯಿತಲ್ಲ || ೩೧ ||

ಈಸುದಿನ ಕಂಡಿದ್ದೆ ಬಾಗಿಲಿಲ್ಲದ ಕೋಟೆ
ಇಂದು ಬಾಗಿಲುಕೋಟೆಯಾಯಿತಲ್ಲ |
ಈಸೀಸಿ ದಣಿದಣಿದು ಕೊನೆಗೆ ದಂಡೆಯ ಕಂಡೆ
ಇಂತು ದೇವನ ರಾಜ್ಯ ಲಭಿಸಿತಲ್ಲ || ೩೨ ||

2

ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಗುಡ್ಡ ತೆಳಗೆ ತಾನಿಳಿಯಿತು
ಕಂಗೆಡಿಸುವಾ ಕಾಡು ಕಿತ್ತಿತಯ್ಯಾ ।
ಬಲು ದಿನದ ಕಾಲ್ತೊಡಕು ಕಳಚಿ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ
ಹರಸಿದಾ ಹರಕೆ ಕೈಗೂಡಿತಯ್ಯಾ || ೮೩ ||

ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿನ ಕೊಂಡ ಹರಿವ ಹೊಳೆಯಾಯಿತು
ಕೊರೆವ ಕರಗಸ ಕೊರಳಸರವಾಯಿತು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಸುರ ಬೇನೆಯ ತಾಪತಡಿಯೆಲ್ಲ
ಹಡೆವ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ಮರವಾಯಿತು || ೮೪ ||

ನಟ್ಟ ಮುಳ್ಳಿಂತೊಮ್ಮೆ ಕಿತ್ತಿ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ
ಪಟ್ಟ ಪರಿಪರಿ ಕಷ್ಟ ಫಲಿಸಿತಯ್ಯಾ ।
ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹೊತ್ತಂತಿತ್ತು ಬಾಳುವೆಯು
ಕೊರಡಿನೊಳೆ ಕೊಸರು ಫಲಫಲಿಸಿತಯ್ಯಾ || ೮೫ ||

ಜೀವದಲ್ಲೆನಿಸಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿಗೊಡಮೂಡಿದ್ದೆ
ಭಾವಯೋಗದ ಸಿದ್ಧಿ ಬೇರೆಯಿಹುದೇ ।
ಮಾವೃತನ ಗೋಚರಣೆ ಮದಗಜನ ಆಚರಣೆ
ಮೇಳವಿಸದಿರೆ ಗೊತ್ತುಗಾಣಬಹುದೇ ? || ೮೬ ||

ಮನವು ಕುಣಿದೇನು ಫಲ ತನುವು ನೆಲ ಹಿಡಿದಿರಲು
ಹೋಗಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದೇ ? ।
ಅನಿಸಿಕೆಗೆ ಫಲವುಂಟೆ ಎಣಿಕೆಗೊಪ್ಪುವ ತನಕ
ಸಾಗಬೇಕೆಂದಂತೆ ಸಾಗಬಹುದೇ ? ೮೭ ||

ಒಲವು ತಾನೊಂದು ಕಡೆ ಓಟವಿನ್ನೊಂದು ಕಡೆ
ನೋಟವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೇ |
ಗೆಲವು ತಾನೆಲ್ಲಿಯದೊ ನೆಲೆಯೆ ಹತ್ತದ ಬಳಿಕ
ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವೊಂದೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ || ೮೮ ||

ಒಂದು ಕಾಲೊಂದು ಕಡೆಗಿನ್ನೊಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆ
ಗಿಂಥ ಪರಿಯಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಬಹುದೇ ? |
ಒಂದಾಗಿ ಭಾವಬುದ್ಧಿಗಳು ಮುಂದರಿವತನಕ
ಜೀವನಕೆ ಜೀವ ಜೀವಾಳವಿಹುದೇ || ೮೯ ||

ಅನಿಸಿದನಿಸಿಕೆಯನ್ನೆ ದಿಟವೆಂದು ನಂಬುವರೆ
ಅನಿಸಿಕೆಯು ತಳಹದಿಯೆ ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲ |
ಮನದ ಮನನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರವನಿಸಿಕೆಯು
ಮನನಕ್ಕೆ ಸತ್ಯದಾ ಭೆಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ || ೯೦ ||

ಸತ್ಯವೋ ಮಿಥ್ಯವೋ ಯಾವದೂ ಅರಿಯದಲೆ
ಕೇಳಿಕೆಯ ನೆರೆನಂಬಿ ನೆನೆಯುತಿರಲು |
ಸತ್ಯವೆಂದನಿಸುವದು ಸತ್ಯವಲ್ಲದ ಮಾತು
ಶ್ರದ್ಧೆಯಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆ ಹುರುಳು || ೯೧ ||

ತರ್ಕಿಸಿದ ಕಲ್ಪನೆಯು ದಿಟವೆಂದು ನಂಬುವರೆ
ತರ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆಯಾ ನೆಲೆಯೆ ಇಲ್ಲ |
ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತರ್ಕ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವದಯ್ಯ
ತರ್ಕದಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋರೆಯಿಲ್ಲ || ೯೨ ||

ಭಾವಬುದ್ಧಿಗಳೆರಡೆ ತಿಳುವಳಿಕಾಧಾರ
ಭಾವಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬಾಹ್ಯನೇತ್ರ |
ಭಾವಕೊಲಿಯದ ಬುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿಗೊಲಿಯದ ಭಾವ
ಇಲ್ಲೆ ಕಾಣಯ್ಯ ಸಂದೇಹಸೂತ್ರ || ೯೩ ||

ಯುಕ್ತಿಗದು ಯುಕ್ತವೆಂದೆನಿಸಿದ್ದೆ ಅನಿಸಿಕೆಯು
ಅನಿಸಿಕೆಗೆ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೆ ಯುಕ್ತಿ |
ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆರಡರೊಳಗೊಂದು ಬಿಟ್ಟೊಂದಕ್ಕೆ
ನೆರೆತು ಬೆರೆತಲ್ಲೆ ಜೀವನದ ಶಕ್ತಿ || ೯೪ ||

ಬೀಜದಿಂದಲೆ ಬಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿಯಿಂದಲೆ ಬೀಜ
ಭಾವಬುದ್ಧಿಗಳ ಪರಿಯಿಂಥದಯ್ಯಾ |
ಸೋಜಿಗದ ಮಾತೇನು ? " ತಿಳಿಯುವುದು ತೀರುತಲೆ
ತಿಳಿವು ಮೈದಾಳುವದು " ಸತ್ಯವಯ್ಯಾ || ೯೫ ||

ಬಗೆಬಗೆಯ ಘಟನೆಗಳನೊಂದೊಂದೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಒಂದೊಂದಕೊಂದೊಂದು ಅರ್ಥಯಿಸುತಾ |
ಜಗದ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯನು ತತ್ತರಿಸುತೇರುವೆವು
ಒಂದರಿಂದೆತ್ತಿಯಡಿಯೊಂದಕಿಡುತಾ || ೯೬ ||

ಅನಿಸಿಕೆಯ ಮರ್ಯಾದೆ ಗುಣಿಸುತ್ತ ಸಾಗುವುದೆ
ಅನುಭವದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗವಯ್ಯಾ |
ಎಣಿಸಿಕೆಯ ಹರಿಗಡಿದು ಅನಿಸಿಕೆಯ ಝುರಿಯೊಡೆದು
ಶಾಂತಿಯೊಡಮೂಡಿದ್ದೆ ಸಿದ್ಧಿಯಯ್ಯಾ || ೯೭ ||

ಬುದ್ಧಿಭಾವದ ಸೀಮ ಇಲ್ಲಿಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ಮುಂದೆ ದೇವನ ದಿವ್ಯ ರಾಜ್ಯವಯ್ಯಾ ।
ಇದ್ದಷ್ಟು ಹಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾಗುತಲೆ
ಕೈಮುಗಿದು ಶರಣು ಶರಣೆಂಬುದಯ್ಯಾ || ೯೮ ||

"ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬಾಧಕವು ಬುದ್ಧಿಯೇ ಸಾಧಕವು"
ಬುದ್ಧಿಯೇ ಮಾನವನ ಭಿತ್ತಿಯಯ್ಯಾ ।
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಭಾವ ಬೀಳುತೇಳುತೆ ಸಾಗಿ
ನಿಷ್ಠೆ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಲುವದಯ್ಯಾ || ೯೯ ||

"ಆದಿಯಾಧಾರ ಘನ ಘನ ವೇಧಿಸುವುದೆ ಮನ
ಮನವು ಮಹದಲ್ಲಿ ನಿಂತದ್ದೆ ಭಕ್ತಿ ।"
ವಿದುವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ
ಮುಗಿದು ನಿಜ ನಿಂತದ್ದೆ ಭಾವಮುಕ್ತಿ || ೧೦೦ ||

ಬರುವದೇನುಂಟೊಮ್ಮೆ ಬರುವಕಾಲಕೆ ಬಹುದು
ಬಯಕೆ ಬರುವದರ ಕಣ್ಣಸ್ನೆ ಕಾಣೋ ।
ಅರಿಯದಾ ಹವಣಿಕೆಯು ಜೀವಜೀವನ ಲೀಲೆ
ದೇವದೇವನ ಗೂಢ ವಿಧಿಯು ಕಾಣೋ || ೧೦೧ ||

ಕೊನೆಯ ನುಡಿ

"ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಿರ್ದ ಯೋಗಿಗಳುಂಟು ಲೋಕದಲಿ
ಶಿಲೆಯ ಮೇಲಿರುತಿರುವ ಮೋಹಿಯುಂಟು ।"
"ಬಳಸಿದಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿತ್ವ ಉಂಡುಪವಾಸ"
ನಮಗಿದೇ ಇಂದು ಬೇಕಾದ ಗಂಟು || || ೧೦೨ ||

ಓಂ

ಶಾನ್ತಿಃ ಶಾನ್ತಿಃ ಶಾನ್ತಿಃ

ಶಾರದೆಗೆ

ಮೂಡಲದ ಮಾನವರ ಜೀವನದ ಝರಿಯಾಗಿ
ನಾಡೆ ಪಡುವಲರಾದಿ ನಾದವೇದವನೂದಿ |
ಮೂಡ-ಪಡುವಲ ನಡುವೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಮಾದೇವಿ
ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತಿಯೆ ಶರಣು || ೧ ||

ನಗೆಯ ನೊರೆಯಲಿ ಹಗಲ ಹೆಣೆದು ಹೊತ್ತಿಹ ಹೊಳಹೆ
ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೂಡಿಸುವ ಮಂತ್ರವೇ |
ಜಗಕೆ ಕಣ್ಗಳಕೊಟ್ಟ ಕಲನಾದ ಕೌಮುದಿಯೆ
ಶಾರದೆಯೆ ಶರಣು ಶರಣು || ೨ ||

ಭಾವಬೀಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಲೆಳೆಯುತೆಳೆಯುತಲೆ
ಧಾವಿಸುವದುಲಿವು ತಾನಲೆಗೊಂಡು ಬಾಂದಳಕೆ |
ಭಾವಿಸುತ್ತಲೆ ಬಯಲ ಬಂಣಿಸುವ ಬಲುಹುಳ್ಳ
ಭಾರತಿಯೆ ಶರಣು ಶರಣು || ೩ ||

ಬೆಳದಿಂಗಳನು ಬೆಳಗಿ ಬಿಳುಪುಗೊಳಿಸುವ ಬೆಳಕೆ
ಎಳೆಬಿಸಿಲಿಗೊಪ್ಪಿಡುವ ಹೊಳೆವ ತಿಳಿಗಣ್ದೆರೆಯೆ |
ತುಳುಕುವೆಣ್ದೆಸೆಗಳಲಿ ನೆಲಮುಗಿಲ ತೇಲಿಸುವ
ರಸವತಿಯೆ ಶರಣು ಶರಣು || ೪ ||

ನಾಲ್ಮೊಗನ ಸಲ್ಲೆಯೆಂಬೀ ಮೇಲ್ಮೆ ಸಲ್ವುದೇ
ಚೆಲ್ವುಗಾರ್ತಿಯೆ ನಿನ್ನ ಚೆಲುವ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿ |
ಒಲ್ಮೆಯಲಿ ಪುರುಳಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪುಟಿವ ನಾಲ್ಮೊಗದ
ನುಡಿವೆಂಣೆ ಶರಣು ಶರಣು || ೫ ||

ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸಲ್ಮೆಯ್ಯ
(ನೀನಿಟ್ಟ ಸನೆಗೊನೆಯ ತೆರೆಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಮುತ್ತಿ) ||
ತಾಸುಂಡು ಸವಿಸೂಸಿ ಮೊರೆವ ಕವಿ-ಮಧುಕರನ
ತಾಯೆ ಚಿತ್ಕಾಯೆ ಶರಣು || ೬ ||

ಶಿವಶರಣರ ಸವಿನುಡಿಗಳು

ಮರದೊಳಗೆ ಬೆಂಕಿಯನು | ಉರಿಯುದಂತಿರಿಸಿದಯ್ ||
ಬಿತ್ತಿನೊಳು ಗಿಡವನ್ನು | ಗೊತ್ತಾಗದಂತಿಟ್ಟೆ ||
ಸೊಂಪಿನಾ ತುಪ್ಪವನು | ಕಂಪಿಲ್ಲದಂದದಿಂ ||
ನೊರೆವಾಲೊಳಿರಿಸಿರುವ | ದೊರೆಯೆ ! ದೊರೆ ನೀನಾರು ? || ೧ ||

ಜಿಗಿವ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ | ಮುಗಿಲ ಮರೆಗಿರುವಂತೆ ||
ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಮರೆಗೆ | ಬೆಳಕು ತಾಸಿರುವಂತೆ ||
ಇಲಿದೇರನಯ್ಯನಾ | ನಿಲವು ತಾ ನಿರ್ಭೃದ್ಯೆ || ೨ ||

ಹೊಲೆಯರಾ ಬಾವಿಯೊಳು | ಎಲುವೊಂದು ನಟ್ಟಿರಲು |
ಹೊಲೆಯೆನುವದೀ ಜಗವು | ಹಲವೆಲುವಿನಿಂದಾದ ||
ಮೆಲುವಂಥ ಬಾಯಿಂದೆ | ಬಲು ಸಟೆಯ ನುಡಿಯಲದು |
ಹೊಲೆಯರಾ ಬಾವಿಯಿಂ | ಬಲು ಕೀಳು ತಾನಲ್ಲೆ ? || ೩ ||

ಉರಿಯೊಳಿಹ ಕಪ್ಪುರಕೆ | ಕರಿಯುಂಟೆ ? ಮೃಗಜಲಕೆ ||
ಕೆಸರುಂಟೆ ? ಗಾಳಿಯೊಳು | ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿಮಳಕೆ ||
ನೈರ್ಮಲ್ಯವುಂಟೇನೊ ? | ನಿಮ್ಮಡಿಯೊಳಿಂಬಾದ |
ಕಲಿಗೆ ಭವವುಂಟೆ ? ಕೂ | ಡಲ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಾ || ೪ ||

ಧ್ರುವ

"ಬಾರವ್ವ ಜಾಣೆ | ರಂಗ ಪೋಗಿ | ತಿಂಗಳಾಯಿತೇ " ಎಂಬಂತೆ.

ಸುನೀತಿ ದೇವಿ | ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು |
ಸುನೀತಿ ದೇವಿ | ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಹೊದ್ದ ಸೆರಗ |
ಸರಿಸಿ ಮುದ್ದು ಮಗನ ಕಡೆಗೆ |
ಕೈಯ ಚಾಚಿ ಕಾಣದಾದಳು ||
ಮಗನ ಕಡೆಗೆ—
ಕೈಯ ಚಾಚಿ ಕಾಣದಾದಳು || ೧ ||

ತರಳ ನಿದ್ದೆಗಂಣಿಸಲ್ಲಿ |
ಉರುಳಿ ಮುಂದೆ ಹೋದನೆಂದು |
ತಿಳಿದು ಸರಿದು ಸರಿದು ನೋಳ್ಪಳು ||
ನೆಲಕೆ ಕೈಯ—
ಸವರಿ ಮಗನ ಕಾಣದಾದಳು || ೨ ||

ಏಳ ಬೀಳುತೆದ್ದು ದೀಪ |
ಹಚ್ಚಿ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆ ನೋಡಿ |
ಮಗನ ಮೋರೆ ನೋಡದಾದಳು ||
ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ—
ಮಗನ ಮೊಗವ ಕಾಣದಾದಳು || ೩ ||

ಕಂಣು ತುಂಬ ನೀರ ತಂದು |
ಕೊರಲ ಸೆರೆಯು ಉಬ್ಬಿ ಬರಲು |
ಹೊರಟು ಮೂಕಳಂತೆ ನಡೆದಳು ||
ಸುನೀತಿ ಎದ್ದು—
ಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ನಡೆದಳು || ೪ ||

ತೋಟ-ಪಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳ-ಕೊಳ್ಳ |
ಬಾವಿ-ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ |
ಕೇರಿಕೇರಿ ತಿರುಗಿ ನೋಳ್ಪಳು ||
—ಹಿಂದಕೊಮ್ಮೆ—
ಮುಂದಕೊಮ್ಮೆ ಹೊರಳಿ ನೋಳ್ಪಳು || ೫ ||

“ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವನೇನೋ ತರಳ ? |
ಇಲ್ಲಿ ಇರುವನೇನೋ ಕಂದ ? ” |
ಎಂದು ಮುಂದುಮುಂದೆ ಹೊರಟಳು ||
“ ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆ—
ಹಿಂದೆ ಚಿಗರಿಯಂತೆ ” ನಡೆದಳು || ೬ ||

ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಮನಸಿ- |
ನಲ್ಲಿ “ ಮಗನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ |
ಮಲಗಿಕೊಂಡನೇನೋ ! ” ಎಂದಳು ||
ಜೋಕಾಲಿಯಂತೆ—
ತೂಗಲಾಡಿ ಬಾಲೆ ದಣಿದಳು || ೭ ||

“ ಸಂಣ ಕೂಸು ! ಐದು ವರ್ಷ |
ತುಂಬಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ತಸಕ ! |
ಎನ್ನ ಕೂಸು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ? ||
—ಸಂಣ ಗಿಣಿಯು—
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು ? || ೮ ||

ದೇವರೆನಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳನು |
ಡೇಗೆಯಂಥ ಕಂಣುಗಳನು |
ಯೋಗಿಯಂಥ ಮನವ ಕೊಡುವನೇ ?
ಕೊಟ್ಟರೀಗ—
ಮುಗಿಲನೇರಿ ನೋಡಿ ಬರುವೆನೇ !! ” || ೯ ||

ಎಂದು ಹಲುಬಿ ಹಂಬಲಿಸುವ |
ತಾಯಿ ಜೋಲುಮೋರೆ ಹಾಕಿ |
ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಳು ||
—ಮಂದಿ ಮಕ್ಕ-
ಳಳುವ ಕೇಳಿ ಕಂಣ ತೆರೆದಳು || ೧೦ ||

ಗಿಡವೆ ಧ್ರುವನು, ದನವೆ ಧ್ರುವನು |
ಕಲ್ಲೆ ಧ್ರುವನು, ಸೊಲ್ಲೆ ಧ್ರುವನು |
ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಧ್ರುವನ ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ||
ಸುಸೀತಿಯಲ್ಲಿ—
ಮೂಡಿತಿಂದು ಧ್ರುವನ ಮೂರ್ತಿಯೇ || ೧೧ ||

ಮೌನ–ಕೋಕಿಲೆಗೆ

ನಾದಲೋಲುಪಸರಸಿ !—ಸಲ್ಹಾದ ರಾಣೀ !
ನಾದ ಮಾಧುರ್ಯವನು ನೀ ನೀಡೆ ಜಾಣೀ !

ಕಾದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿರ್ಜರರು ನಿಂತಿಹರು
ನಾದವೇದವನೋದಿ ತಣಿಸವ್ವ ! ಉಸುರು !!

ನಿನ್ನ ಹಾಡಿನ ಕೊಡೆಯ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು
ನನ್ನಿಗರೆದೀ ವಸುಂಧರೆಯಿಂದು ಮುಳಿದು

ಹುಡಿಯೆದ್ದು ಹಾರುವಳು ಪುಡಿಯಾಗಿ ಕಾಯ್ದು
ಹಿಡಿದದ್ದಿ ನಾದರಸದಲಿ ನಾದು—ನಾದು

ನೆಲಪನೊಲಿಸುವ ನಾದ—ವೇದ—ಮಂತ್ರವನು
ನಲಿದೂದಿ ನಲ್ಲೆ ! ನೀ ನೆಲಿಸು ನಲ್ಮೆಯನು !

* * * *

ನಾದವೇರುತ್ತೇರು ತುಚ್ಛಗತಿಗ್ಹೋಗಿ
ನಾದರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆಯನು ಮೀರಿ ಸಾಗಿ ||

ಮಾನವನ ಶ್ರವಣಶಕ್ತಿಯ ಮೀರಿ ಹಾರಿ
ಮೌನ-ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ-ಸಿಂಹಾಸನವನೇರಿ ||

ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ತಾಂಡವ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಗಾನ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ 'ತಲ್ಲೀನ'ವಾಗಿ ||

ಆವ ಸಂದೇಶವನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದರೂ
ಈ ವಸುಂಧರೆಯೊಳೇ ಹರಿಯು ಹತ್ತಿದರೂ ||

ಮಾನವನಿಗದು ಮೌನವಾಗಿ ತೋರುವದು !!
ಮೌನಿ-ಮುನಿಯಾದವಗೆ ಮಾತ್ರ ತೋಚುವದು ||

*   *   *   *

ಸಾಕಾರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲಿ ಸಾಲೆಗಲಿತು
ಆಕಾರದಣ ನಿರಾಕಾರವನು ಕುರಿತು ||
ಬೇಕಾದ ಹಾಗಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಟವಾಡಿ
' ನಾಕ '—' ಲೋಕ ' ಗಳೆಂಬ ಭೇದವೀಡಾಡಿ ||
ಮರವಿನಲಿ ಮರೆಯಾದುದನು ಕಾಣಲಹುದು
ಅರವಿನಿಂದಗಲಾಗಿ ತೆರೆತೆರೆಯ—ಬಹುದು ||
ಮೌನ ಸಪ್ತಕದಿಂದ ನಾದವನ್ನಿಳಿಸಿ
ನೀನಿಂದು ತಾರ—ಮಂದ್ರಾದಿಗಳ ಬಳಸಿ ||
' ಪಂಚಮದ ' ಪರಿಯು ನಮ ಹಿಂದು !! ಆ ಬಳಿಕೆ
ಇಂಚರವನೇರಿಸುತೆ ನಡೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಳಕೆ ||

*   *   *   *

ಮೌನ-ಮೋಹನ ಮಂತ್ರ ಮಾಲೆಯರ್ಥವನು
ಏನು ಅರಿಯದ ನಾನು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಪೆನು ? ||
ಕೊರಳನೆತ್ತರಿಸೇನು ಹೇಳಬೇಕೆನುವೆ !!!
ಗರಿಗಳನು ಸರಿಸರಿಸಿ ಏನು ಸೂಚಿಸುವೆ ? ? ||
" ಶಬ್ದದಾಚೆಗೆ ಭಾವರಾಜ್ಯವಿಹುದೆ "ಂದೋ ? ? ||
" ಶಾಬ್ದಿಕರು ಭರದಿ ಭಾವಿಕರಾಗಲೆ"ಂದೋ ? ? ||
ಮುನಿಸೆಂದು ಮುನಿವ ಮನುವಿನ ಮಗನು ತಾನು
ಮುನಿಯೊಬ್ಬನರಿವನೀ ಮೌನ-ಭಾಷೆಯನು !!

ಕೂಗು-ಕೋಗಿಲೆ! ಕೂಗು-ಕೂಗಿ ಗಪ್ಪಾಗು
ಕೂಗಿ ಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ; "ಆಗು ಮುನಿಯಾಗು" ||

* * * *

ನಿನ್ನ ಪಂಚಮದಿಂಚರದ ಸರಿಯು ಹರಿದು
ನನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಹೊಕ್ಕು ಬಗೆಯನ್ನೆ ಒಗಿದು ||
ತಿಳಿ-ಗೊಳದೊಳಿಳಿದಾತ್ಮಭಾವದಲಿ ಒಳೆಯೆ
ಇಳೆಯೆಲ್ಲ ನಾದ-ಸಂಶೋಭೆಯನೆ ತಳೆಯೆ ||
ನಿನ್ನ ಸಂದೇಶವನು ಒಗವು ತಿಳಿದೀತು !!
ನಿನ್ನ ಮೌನವೆ ವಿಶ್ವವನು ವ್ಯಾಪಿಸೀತು !!!

* * * *

ನಿರ್ಜರಾಂಗನೆ! ನಿನ್ನ ನಾದವನು ಸುರಿಸಿ
ನಿರ್ಜೀವಕೋಟಿಯಲಿ ಜೀವವನು ಹರಿಸಿ ||
ಕೂಗು ಕೂಗೆಲೆ ಕೂಗು! ಕೋಗಿಲೆಯೆ! ಕೂಗು !!
ಕೂಗಿ ಜಗದೊಡನಾಡಿಯಾಗಿ ನೀ ಸಾಗು !! ||
ಆಗ ಜಗದಲಿ ಮೌನಭಾಷೆ ಮೂಡೀತು !!
ಆಗ ಮನುವಂಶ ಮುನಿವಂಶವಾದೀತು !!!

* * * *

ನಾದಲೋಲುಪನರಸಿ !—ನಲ್ಹಾಡ ರಾಣೀ !—
ನಾದಮಾಧುರ್ಯವನು ನೀ ನೀಡೆ-ಜಾಣೀ !! ||

ಸಲಿಗೆಯ ಸಲ್ಲಾಪ

೧

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವಿಯೊ ಅಲ್ಲಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನನು ಕಂಡೇನು!
ಇಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನೆಲ್ಲಿಯೊ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲೇನುಂಡೇನು ||೧||

ವನದಲ್ಲಿದ್ದವ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ವನಚರನೇ ನೀನು |
ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇತಕೆ ತಡ ಬೈಲಿಗೆ ಬಾ ನೀನು ||೨||

ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇತಾಳವೆ ನೀನು ||
ಹಾದರದವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದನೇನೋ? ನಿನ್ನವನೇ ನಾನು ||೩||

ನೀ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಹುಟ್ಟಿದೆನಲ್ಲದೆ ನನಗಿಲ್ಲಿತ್ತೇನು ||
ನೀ ಹುಟ್ಟಿಸಿದವ ಹೊರಳಿ ನೋಡದಿರೆ ಗತಿಯೆನಗಿನ್ನೇನು ||೪||

ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ಇದ್ದದ್ದಾಗಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇನ್ನೇನು |
ಇದ್ದರೆ ಎತ್ತಿಕೊ ಇರದಿದ್ದರೆ ಬಿಡು ಯಾತರ ಹಂಗೇನು ||೫||

ಇದ್ದರೆ ಬಂದೀ ಇರದಿರೆ ಬಿಟ್ಟೀ ಇದರೊಳಗುಂಟೇನು |
ಇದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೋಗುವ ಗಂಟೇನು ||೬||

ಇರುವಿಯೊ ಇಲ್ಲೋ ನನಗೇನೆನಿಸದು ಇದ್ದರೆ ಹೊಣೆಯೇನು |
ಇರುವಿಯೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆಯೆನ್ನಲು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ರಿಣವೇನು ||೭||

ನೋಡಿನೋಡಿ ಬೇಸರಿಸಿ ಜಗದ ಮನದಾಸೆಯೆ ಅಡಗುವದು |
ಖೋಡಿಗುಣವ ನಿನಗಾರು ಕಲಿಸಿದರೊ?–ಕಾಣದೆ ಅಡುಗುವದು||

ಧಾರ್ಮಿಕರೆಂಬುವ ಧರ್ಮಗೇಡಿಗಳು ಜಗದಲಿ ತುಂಬಿದರು |
ಧರ್ಮದ ತಂದೆಯೆ ಇಂಥವನಾದರೆ ಯಾತಕೆ ನಂಬುವರು ||೯||

“ನಂಬದೆ ನೆಚ್ಚದೆ ಕರೆದರೆ ಬರುವನೆ” ಎಂಬರು ನಿಮ್ಮವರು |
“ನಂಬುವುದೆಂತೋ ಆಡದೆ ನೋಡದೆ” ಎಂಬರು ನಮ್ಮವರು ||

ಮಾ-ಮಾ-ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದ ಮನುಜಗೆ ಕಾಣೆನೆನುವಿಯೇನು ?
ನೀ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ನನಗಿಲ್ಲಿತ್ತೇನು ? ? ||೧೧||

ಕಂಬವನೊದ್ದರೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಾರುತೆ ಬಂದವನು |
ನಂಬುಗೆಗೆಟ್ಟಿಂದೇಳಿಸುತಿದ್ದರು ಮಿಸುಕದನೆಂಥವನು ? ||೧೨||

ಹಿಂದಿನ ಕತೆಗಳು ಹೊಗಳುವವಲ್ಲೊ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯನು |
ಇಂದಿನ ಜಗದಲಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸೋ ಆ ಶತಕೀರ್ತಿಯನು ||

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆನೀ ಹೇಸಿಜನ್ಮದಾ ಬರಿಯಾಸೆಯ ನಾನು |
ಸುಟ್ಟುಹೋಗಲೀ ಸಂಶಯದಾಗರ ಬದುಕಿನೊಳಿನ್ನೇನು ? ||

ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರುವ ಹಳೆಹೇಡಿಯೆ? ನಾ ಬೇಯುವೆ ನಿನಗಾಗಿ |
ಗಾವಿಲರೆಲ್ಲರು ದೇವಿಲಿಯಾಗರೆ ಭಕ್ತನ ‘ಬಲಿ’ ಗಾಗಿ ||೧೪||

ಗುಣವಂತರ ಗೋಳಾಟವೆ ಗಾವಿಲರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿಹುದು |
ಒಣಮಾತೇಸಿದು–ನಾ ಸತ್ತರೆ ಬಲು ನಗೆಗೇಡಾಗುವದು ||೧೬||

ನಿನ್ನಯ ಬೆಲೆಯನು ನೀನುಳಿಸಯ್ಯಾ ನಾಹೇಳುವದೇನು ? |
ಚನ್ನಿಗರಾಯಾ ! ಕಿವಿಮುಚ್ಚದಿರೋ !! ಬೇಡುವೆನಿನ್ನೇನು ?? !||

ನೋಂಪಿ

ಹತ್ತೂ ನಿಟ್ಟಿಗೆ
ಹೊತ್ತಿಸಿ ಉರಿಯಸು
ನಿತ್ತೈಸು ನಾ ಕಿತ್ತಡಿಯಾಗಿ ||
ಹತ್ತೂ ನಿಟ್ಟಿಗೆ |
ಹೊತ್ತಿಸಿ ಉರಿಯಸು
ಕುತ್ತೆನು ನಾ ಮಾಸತಿಯಾಗಿ || ೧ ||

ಪಡೆದರು ಸರಿಯೇ
ಮಡಿದರು ಸರಿಯೇ
ಬಡಿಸುವೆ ಹರಣವನೆಡೆಯಾಗಿ ||
ಪಡೆದರು ಸರಿಯೇ |
ಮಡಿದರು ಸರಿಯೇ |
ಮುಡಿಸುವೆ ಮೈಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗಿ || ೨ ||

ಮನಸಿನ ಮಾತಿದು |
ಮನದಂತಾದರೆ |
ಮನುವಿನ ಮಗ ನಾನಾಗುವೆನು ||
ಮನಸಿನ ಮಾತಿದು |
ಮನದಂತಾದರೆ |
ಪ್ರನವ ಸುಮಂಗಳೆಯಾಗುವೆನು || ೩ ||

ನೆನಸಿನ ಕೋರಿಕೆ |

ಕನಸೇ ಆದರೆ |

ತನು ನಿಸಿದಿಗೆಗಲ್ಲಾಗುವದು ||

ನೆನಸಿನ ಕೋರಿಕೆ |

ಕನಸೇ ಅದರೆ |

ಮನ ಮೊಸ್ತ್ರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗುವದು || ೪ ||

ಕಲ್ಲಾದರು ಸರಿ |

ಹುಲ್ಲಾದರು ಸರಿ |

ಬಲ್ಲಂದದ ಬಳಲಿಕೆ ಸಾಕು ||

ಕಲ್ಲಾದರು ಸರಿ |

ಹುಲ್ಲಾದರು ಸರಿ |

ಎಲ್ಲಂದದ ಏಳಿಕೆ ಸಾಕು || ೫ ||

ಶ್ರುತಾಶ್ರುತ ವೀಣಾರವ

(೧)

ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಹೊಳೆದು ಹರಿಯುವವಳಾರೆ ?
ಚಂಚಲೆಯೆ ! ಚಲವುಲನೆ ಚರಿಸುವವಳಾರೆ ??
ಮೈಯಿಲ್ಲದವಳೆ ! ನೀ ಮೆಯ್ದೋರಿದಂದು
ಮೆಯ್ಮರೆಯಿತೀ ಜಗವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂದು !!!
ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದ ನೀನರಿಯದವಳು !
ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲವ ನಿಲಿಸ ಬಲ್ಲವಳು !!!
ಸಪ್ತ ಭಂಗಿಗಳಿಂದ ಸುಳಿದಾಡುವವಳು
ಸುಪ್ತಿಯಲಿ ಸರ್ವವನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವವಳು !!
ಮೂಗೆಯೆಂಬೆನೆ ಮೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುವವಳು !
ಮೂಗುವಡಿಸುವಿ ನುಡಿಯು !! ನೀನದೆಂಥವಳು !! ??
ಯಾವ ದೇಶದ ಹೆಂಣೆ ! ? ಯಾವ ಭಾಷೆಯಿದು ! ?
ಅಕ್ಷರಕ್ಕಿದು ತಾನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹುದು !!!
ನಿನ್ನನೆಲ್ಲಿಯೊ—ಎಂದೋ—ನೋಡಿದಂತಿಹುದು
ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಆಡಿದಂತಿಹುದು !!!
ಕೇಳುತಿರುವಂತೆಯೇ ತಿಳಿಯುವಂತಿಹುದು
ಹೇಳಲೆಳಸುತ್ತಲೇ ತಿಳಿಯದಂತಿಹುದು !!
ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ ಮಂತ್ರ ಸೂಸಿ ಹರಿಯುವದು
ಸಪ್ತಭೂಮಿಕೆಗಳನು ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿಯುವದು !!!

* * * *

‘ ಆಪ್ತಳೆಂದವಿ ’ ನಿನ್ನ ಮರೆಗಿರುವಳಾರು ?? !!
ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಚರಿಸುವವಳಾರು ?
ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಕುರುಪಿಹುದು !!
ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಮುಸಕೆ ಅವಳ ನೆನಪಿಹುದು !!!
ಅವಳ ಬಂಣಿಸಬಲ್ಲ ಬಾಯಿ ನನಗಿಲ್ಲ !!
ಅವಳ ಬಿಟ್ಟಿರಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ !!!
ನೀನವಳ ಬಹಿರಂಗ !! ಅವಳಂತರಂಗ !!!
ತಾಸಿರುವನವಳಂತರಂಗದಲಿ—ರಂಗ—

(೨)

‘ ಕಾಣದ ಕಂಚಿಯ ಗೌರಿಯನು
ಕಾಣುವ ಕಂಣೆಮಗುಂಟೇನು ?? ’
“ ಕಾಣದ ಕಂಚಿಯ ಗೌರಿಯನು
ಕಾಣುವ ಕಂಣೆಮಗಿಲ್ಲೇನು !!! ? ”

ಕಾಣುವ ಕಂಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಳು
ಕಾಣದ ಕಂಣಿಗೆ ಕಾಣುವಳು !!
ಕಾಣಿಸದಾಗಲು ಕಾಣುವದು
ಕಾಣದುದಾಗಳೆ ಕಾಣುವದು !!!

ಕಾಣುವದೆಲ್ಲಾ ಸವಿಗನಸು !
ಕಾಣದುದದು ಕನಸಿನ ಕಸನು !!
ಮೀನಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗೆರೆಯುಂತೆ
ಕಾಣುವ ಕನಸಿನ ಸವಿ !! ಅಂತೆ !!!

*   *   *   *

ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಹಾಗಿಹೆಸು !
ಉಂಡೂ ಊಡದ ಹಾಗಿಹೆಸು !
ಕಂಡೂ ಬಂಣಿಸಲಳವಿಲ್ಲ !!
ಉಂಡೂ ಉಣಿಸಿನ ನೆನಹಿಲ್ಲ !!!

ತುದಿನಾಲಿಗೆಯಲಿ ತುಳುಕುವದು !
ಎದೆಯಲ್ಲದುವೇ ತುಂಬಿಹುದು !!
ಎದೆಯಿಂದೆದ್ದುಕ್ಕೇರುವದು !!
ತುದಿ ನಾಲಿಗೆಯಲಿ ತಟ್ಟುವದು !!!

ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಲೆದಾಡುವದು !
ಹಾಯದು ಮುಚ್ಚಿದ ತುಟಿದೆರದು !!
ಲೇಖಿನಿಯಲಿ ಹರಿದಾಡುವದು
ಸೋಂಕಲೆ ಬಲ್ಲದು ಪಟವನಿದು !!!

*   *   *   *

ಚೆಲುವಿಗೆ ಚೆಲುವಿಕೆ ಕೊಟ್ಟವಳು !
ಚೆಲುವಿನ ಬಲವನು ಹೆತ್ತವಳು !
ಸವಿಗೂ ಸವಿಯನು ಸುರಿದವಳು !
ಕವಿಗೂ—ತಾ ಕವಿಯಾಗಿಹಳು !!!

ಅಕ್ಷಿಯ ಮಿಟುಕಿಸಿ ವಿಶ್ವದೊಳು
ಅಕ್ಷರ ಕುಲವನು ಹಡೆದವಳು !!
ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯೊಳು
ಸಚ್ಛಳ ಕವಿತೆಯ ಹಾಡುವಳು !!!

'ಆ' ಹಾಡಿನ ಸವಿ-ಸುಳಿಗಳನು
'ಈ' ಹಾಡಿನೊಳೆಂತಿಳಿಸುವೆನು ? ? !!
ತುದಿಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಗೀತವದು !
ಹುದುಗಿಸ ಹೋಗಲು ಹಿರಿದಹುದು !

ರೋಹಿಣಿ

ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ
ಒಳಗೇ ಕುಳಿತಿ
ಅಟ್ಟಾ ಏರಿ
ಮೇಲೇ ನಿಂತಿ
ಕದಾ ಗಿದಾ ನೂಕಿಕೊಂಡು
ಚಿಲಕಾ ಗಿಲಕಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ ॥ ೧ ॥

ಬಾರೇ ಜಾಣೆ
ಮಿಂಚಿನ ರಾಣಿ
ಅಪ್ಸರ ನಾರಿ
ಮೈ ಜರತಾರಿ
ಥಾಟ ಮಾಟ ಮಾಡಿಕೋತ
ಆಟ ಪಾಟ ಆಡಿಕೋತ
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ ॥ ೨ ॥

ಮುಗಿಲಾಗ್ ಹೊಳೆದಿ
ಮೇಲೇ ಇಳಿದಿ
ಒಳಗೇ ಉಳಿದಿ
ಅಲ್ಲೇ ಸುಳಿದಿ
ಏನೋ ಎಂತೋ ನೋಡಿಕೋತ
ತರನಾ ತರಲಾ ಹಾಡಿಕೋತ
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ ॥ ೩ ॥

ಎಂದೀಗೊಮ್ಮೆ
ಹಾಕುತ ಹಣಿಕಿ
ಮಾರೀ ತೋರಿ
ತುಸು ತುಸು ಇಣಿಕಿ
ಮಾಟಾ ಮೋಡೀ ಮಾಡಿಕೋತ
ಕಳ್ಳೀ ಆಟ ಆಡಿಕೋತ
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ || ೪ ||

ನೀ ಕೂತಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೋತಿಯ ಥಾಳ
ನಾ ಕೂತಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಲೆ ಕಾಳ
ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ ಕೂತೀ ಕೂತಿ
ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಹಾಗೇ ಇರತಿ
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ || ೫ ||

ಏಸೋ ಕಾಲಕೆ
ಅಟ್ಟಕೆ ಬಂದಿ
ಅಲ್ಲೀ ದಿಲ್ಲೀ-
ಗೆಂದರೆ ಬಂದೀ
ಬರತೀ ಬರತೀ ಬಂದೇ ಬರತೀ
ಎಷ್ಟೊತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರತಿ
ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿ
ಬಾರೇ ಗೆಳತಿ || ೬ ||

ಕೆಸರೊಳಗಿನ ಕಮಲ

ಏಳು ಕಮಲವೆ, ನಿನ್ನ
ಯಾವ ಕರ್ಮದಿ ಬಂದು
ಇಂಥ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇ೯೯೯ ?
ಹೇಳು ಕಮಲವೆ, ನಿನ್ನ
ಯಾವ ಪುಣ್ಯದಿ ಮತ್ತೆ
ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದೇ೯೯೯ ? || ೧ ||

ಅಚ್ಛ ಮಾನಸದಲ್ಲಿ
ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಿರಬಹುದು
ಏಸೊ ಯುಗಯುಗದ ವರೆಗೆ
ರೊಜ್ಜುಗೊಳದಲ್ಲಿ ನೀ
ಬಿದ್ದು ಬದುಕಿಧಿಯಲ್ಲ !
ಚಿನ್ನ ಬಂದಂತೆ ಒರೆಗೆ || ೨ ||

ಅಂಗಗುಣದಿಂದ ನೀ
ದಿನದಿನಕೆ ಬೆಳೆಬೆಳೆದು
ಕೆಸರ ಕೊಸರೇಳಬಹುದು
ಬಿಂಗಬಿಡಿಸುವ ಗಾಳಿ
ಭೋರೆಂದು ಬೀಸುತಿರೆ
ಕಲಕು ನೀರೇರಿ ಬಹುದು || ೩ ||

ಅರಮನೆಯ ಪರದೆಯಲಿ
ಗಂಧದೆಂಣೆಯ ದೀಪ
ಉರಿಯುಬಹುದೇಸು ಚೋದ್ಯ
ಮುರುಕು ಕೊಂಪೆಯ ಪಣತಿ-
ಗೇಸು ಗತಿ ? ರಾಜಸಿರಿ-
ಗೇನುಂಟು ಈ ಕುಚೋದ್ಯ ? || ೪ ||

ಹೇಳು ಕಮಲವೆ, ಮೇಲೆ
ಮುಖಮಾಡಿ ದೈನಾಸ-
ದಿಂದೇನು ನೋಡುತಿರುವೇ ?
ಗೋಳಿಟ್ಟು ಗೋಣೆತ್ತಿ
ಕೈಮುಗಿದು ಕೈಲಾಸ-
ದಿಂದೇನು ಬೇಡಿ ತರುವೇ ? || ೫ ||

ಏನಿಲ್ಲ, ಎಂತಿಲ್ಲ
ಅಲ್ಲೆನ್ನ ದೊರೆ ನಲ್ಲ
ನಲ್ಲೆಯರ ಬಳಗದೊಳಗೆ
ತಾನಲ್ಲಿ ಇಹನಲ್ಲ !
ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆಳಸಿ
ಕರೆಯುತಿಹೆನೊಳಗೆ ಬಳಗೆ || ೬ ||

ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರದ
ಅಬ್ಜ ಕೋಟಿಗುಮಿಕ್ಕ
ರಾಣಿಯರು ರಾಜಮಣಿಗೆ

ಮದನಾರಿಯರ ಬಳಗ
ಮುತ್ತಿ ಮುಗಿಬಿದ್ದಿರಲು
ಬಹನೆ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ ಬಳಿಗೆ? ॥ ೭ ॥

ಒಬ್ಬಳನು ಮುದ್ದಿಡುತ
ಒಬ್ಬಳನು ತೆಕ್ಕೆಸುತ
ಮತ್ತೊಬ್ಬಳನು ಬಳಿಸುತಾ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳನೆ ರಮಿಸಿ
ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿಸುತ ಮತ್ತೆ
ನೋಟ ನನ್ನೆಡೆ ಸುಳಿಸುತಾ ॥ ೮ ॥

ನನ್ನೆಯಿಂದೆನ್ನೆದೆಗೆ
ರನ್ನ ಮುದ್ರೆಯನೊತ್ತಿ
ನನ್ನ ಹಿಡಿಸಿರುವನಲ್ಲಾ
ಇನ್ನೆಂದಿಗೇ ಇರಲಿ!
ಸನ್ನಿಧಿಯ ಭರವಸದ
ಕೀಲು ಜಡಿಸಿರುವನಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ಎಲ್ಲ ನಲ್ಲೆಯರಾಟ-
ವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯಲಿ, ಬಳಿಕ
ಬಾರದಿರದೆನ್ನ ನರತಿ
ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗಿಲ್ಲಿ ನಾ
ಅಳಿವಿಂಡಿನೊಡನಾಡಿ
ಹೊತ್ತು ನೂಕುವೆನು ಗರತಿ ॥ ೧೦ ॥

ಏಳು ಕಮಲವೆ, ನಿನ್ನ
ಯಾವ ಕರ್ಮದಿ ಬಂದು
ಇಂಥ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇೕೕೕ ?
ಹೇಳು ಕಮಲವೆ, ನಿನ್ನ
ಯಾವ ಪುಣ್ಯದಿ ಮತ್ತೆ
ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದೇೕೕೕ ?? ॥ ೧೧ ॥

'' ತಚ್ಛಿಂತಾ ವಿಪುಲಾಹ್ಲಾದ ಕ್ಷೀಣಪುಣ್ಯಚಯಾ ತಥಾ
ತದಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಹದುಃಖ ವಿಲಿನಾಶೇಷ ಪಾತಕಾ '' ॥

ಮುಸುಕು

ನೀನು ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ
ಅತ್ತೆ ಕುಡುವ ಕಾಟ ಬೇರೆ
ಮತ್ತೆ ಅಡ್ಡಗುಡ್ಡ ಬೇರೆ
ಜೀವವೆಲ್ಲ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ಖೋಡಿ ಕೆಲಸ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ
ತೋಟ ಮನೆಗೆ ದೂರ ಬೇರೆ
ಕಾವಲತ್ತೆ ಕಾಳ ಬೇರೆ
ಕೊಂಪೆ ನನಗೆ ಜನ್ಮಗಂಟು
ತೋಟ ನಿನಗೆ ಗಚ್ಚಿಗಂಟು
ಅತ್ತೆ ಕದನ ಮರೆವಳಲ್ಲ
ಜೀವ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ.
ತೂಗದಂಥ ದಗದ ನನಗೆ
ನೀಗದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಿನಗೆ
ಧೀರವಿರದ ಬಾಲೆ ನಾನು
ಘೋರ ಗಂಭೀರ ನೀನು
ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ದುಡಿವ ಲಕ್ಕು
ನನಗೆ ಸತತ ನಿನ್ನ ಬಿಕ್ಕು
ನೀನು ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ.

ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತೊಡಕು
ಅಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಿಡುಕು
ನಿನ್ನ ದಗದ ನಿನಗೆ ಹಿರಿದು
ನನ್ನ ಕರುಳು ಬರಿದೊ ಬರಿದು
ಉಂಡು ಹಸಿದ ಘಾಸಿ ತೀರ
ಕೂಡಿ ಅಗಲದಿರವು ಘೋರ
ನಿನ್ನ ನೆರೆಯಲಿರುವ ಆಶೆ
ನಿನ್ನ ನೆಂದು ಅಗಲದಾಸೆ
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನಲಿಯುದಾಶೆ
ನಿನ್ನ ಕೂಡಿ ಕೆಲೆಯುವಾಶೆ.
ಉದಯ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನ
ಅಗಲಿದೊಡನೆ ಅಸ್ತಮಾನ
ಚೊಕ್ಕ ಬೆಳಕು ನಿನ್ನ ಕೂಟ
ಚಿಕ್ಕ ಝುಳಕು ನೆನವಿನಾಟ
ಸನಿಹವೆಂಬುದಚ್ಚ ಬೆಳಕು
ನೆನಹು ಮೊದಲೆ ಜಿಣುಕು ಮಿಣುಕು
ಬೀಸಿ ಬಡಿವ ಗಾಳಿ ಬೇರೆ
ಧೂಸು ದುಮ್ಮು ಧೂಳು ಬೇರೆ
ನೀನು ನಿನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ.

ದೇವತಾ ಪೃಥಿವೀ

ಮೊಲೆಹಾಲು ಸಾಕವ್ವಾ ಸವಿಲಾಲಿ ಬೇಕವ್ವಾ |
ಮುದ್ದಾಡಿ ರಮಿಸಿ ಮೈದಡವ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಹೊಟ್ಟೀಗಿ ಹಸುವಿಲ್ಲ ಕರುಳೀಗಿ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ |
ಮೊಲೆ ಸಾಕು ಮುದ್ದುಕೊಡು ತಾಯಿ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಹಸುವೀಗಿ ಮೊಲೆಯುಂಡೆ ಕಸವೀಸಿಗೇನುಳ್ಳೆ |
ಹಾಲೊಲ್ಲೆ ಸಾಕು ಬಿಗಿದಪ್ಪ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಮೊಲೆಹಾಲು ರುಚಿಗೊಂಡು ಮನದ್ಹಾಲು ಬಯಸೀನ |
ಗುಟುಗುಟುಕಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಿಕಿಮಿಕಿ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಹೂವೀನ ಮಕರಂದ ಹಂಣಿನ ಮಾಧುರಿಯ |
ಹಾಲ್ಹಿಂಗ ಇನ್ನ ಮನಹ್ಯಾಂಗ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಚಂದರನ ಚಲುವೀಕಿ ಇಂದರನ ಹೋಲೀಕೀ |
ಮೈ ಹೀಂಗ ನಿನ್ನ ಮನ ಹ್ಯಾಂಗ | ಏಳವ್ವಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಹಿಂದಿತ್ತು ಕಾರಿರುಳೂ ಇಂದೀಗಿ ಹೂಬಿಸಿಲು |
ಅಂದಿಗಿಂದೀಗಿ ಒಂದೇನ ? ! ಏಳಮ್ಮಾ ||
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಕಣ್ಣು ಅರಳದ ಕೂಸು ಮ್ಯಾಲೆ ಕತ್ತಲೆ ಗವಿಯ |
ಆಗಲ್ಲ ಕಂಡೆ ನಾನೀಗ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಮೊಲೆಹಾಲ ಧಾರೀಗಿ ಎಲ್ಲೀದೊ ಸೆಲೆಯಂದೆ |
ಆಗೆಲ್ಲಿ ತಾಯೆ ಈ ನೆಲಿಯೆ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಏನಂತೊ ಆಂದಿದ್ದ ತಾಯಂತ ಈಗಂದ |
ಕಂಣೀಲಿ ಕಂಡು ಮನಗಂಡು | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಉಂಡದ್ದು ಹೌದಮ್ಮಾ ಕಂಡದ್ದು ನಿಜವಮ್ಮಾ |
ಉಂಡೇನು ? ಈಗ ಕಂಡೇನು ? | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಆ ಸೋಂಕು ಹೂಬಿಸಿಲ ಈ ಮಂಕು |
ಕಪ್ಪೇನು ಮತ್ತ ಬೆಳಪೇನು | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಕಾಣದ ಆ ಕುರುಡೂ ಕಾಣೂವ ಈ ಕುರುಡು |
ಕಂಡೇನು ಕಾಣದಿದ್ದೇನು | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಅರುವಲ್ಲ ಮರವಲ್ಲ ಅರಿತದ್ದು ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ ।
ಅರಿತೇನು ಆಶೆ ತೀರದೆ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಇಲ್ಲೆಂಬು ಮರುಗಲ್ಲ । ಅಲ್ಲೆಂಬು ಅಳುಕಲ್ಲ ।
ಇದ್ದಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿ ಹೊಲ್ಲ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಕಿಂಭೂತ ಕೊರಡೊಂದು ತುಂಬೀತು ಕೊನರಾಗಿ ।
ಹೂವಾಗಿ ಹಣ್ಣು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಎಲ್ಲೀಯ ಈ ನಿದ್ದೆ ಕಾಳನ ಕರಿನಿದ್ದೆ ।
ಇದ್ದೇನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದೇನು । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ತಟ್ಟಿದರು ಮಿಸುಕಿಲ್ಲ ಹಲುಬಿದರು ಉಲುವಿಲ್ಲ ।
ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ತಟಕ ಅಲುಗಿಲ್ಲ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಮರೆತು ಮಲಗುವಳಲ್ಲ ಅರಿತು ಆತುರಳಲ್ಲ ।
ನಿನಗಾಟ ನನಗೆ ಎದಿಗಿಚ್ಚ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಅಂದು ಆಗಿಸಬಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ನಾಟಿಸಬಲ್ಲಿ ।
ಮಾರೀಯ ಮುಸುಕುತೆರೆದೇಳ । ಏಳವ್ವಾ ।
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ॥

ಹಾಲುನಿದ್ದೀ ತೊರೆಯೋ ಜೇನುನಿದ್ಗೀ ತೊರೆಯೆ |
ಸಕ್ಕರಿಯ ನಿದ್ದಿ ತೊರೆದೇಳು | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಕನಸಿನ ಕನ್ನಕ್ಕಿ ಮನಸಿನ ಮಾಯಮ್ಮಾ |
ಎಚ್ಚತ್ತು ತಾಯಿ ಎಂವೆಬಿಚ್ಚ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಏಳಮ್ಮ ಏಳಮ್ಮಾ ಏಳೆನ್ನ ತಾಯಮ್ಮಾ |
ಏಳದೆ ಜೀವ ಕೇಳದ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಈ ಗಾಳಿ ನಿನ್ನುಸಿರ ಈ ಬೆಂಕಿ ಮೈಗಾವ |
ಮುದಡೀದ ಮೊಗ್ಗ ಅರಳೀಸ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಮೊಲೆಹಾಲು ಸಾಕಮ್ಮ ಸವಿಲಾಲಿ ಬೇಕಮ್ಮಾ |
ಮುದ್ದಾಡಿ ರಮಿಸಿ ಮೈದಡವ | ಏಳಮ್ಮಾ |
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಸುಖ-ದುಃಖ

ಸುಖವು ಜೀದಿಯ ನೆರಳ | ದುಖವು ದೂಡುವ ಬಿಸಿಲ |
ಸುಖದುಖ್ಖ ಸಮಗ ಸರಿಸವನ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಒಂದು ಬಿಟ್ಟೊಂದು ದೊರಿಯಾವ || ೧ ||

ಸುಖಕ ಮರುಳಾದೀವ | ದುಃಖಕ ಬ್ಯಾಸತ್ತೀವ |
ಸುಖಬೇಡಿ ಮನವು ಮಲಮಲ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ದುಃಖನೋಡಿ ಜೀವ ಗಲಬಲ || ೨ ||

ಸುಖವಂತ ಹಿಡಿದೀವ | ದುಃಖವಾಗಿ ಪಡಿದೀವ |
ಹೂವಲ್ಲ ಜಾಣಿ ಹುಳಸೋಡ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲ ಉರಿಬಿಸಿಲ || ೩ ||

ಮುತ್ತಂತ ಮುಟ್ಟೀವ | ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಯಾವ |
ಹಣ್ಣಲ್ಲ ಜಾಣಿ ಹಿಡಿಗೆಂಡ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಬಳ್ಳಲ್ಲ ಬಿಗಿದ ಬಲಿಸೋಡ || ೪ ||

ನೆಲವಂತ ನಿಂತೀವ | ನೀರಾಗಿ ನುಂಗೀತ |
ಬೆಣ್ಣ್ಯಲ ಜಾಣಿ ಬಿಳಿಸುಣ್ಣ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಪರಿಮಳವಲ್ಲ ವಿಷಗಾಳಿ || ೫ ||

ಜಪ್ಪೀಸಿ ನಡಿದೀವ | ತಪ್ಪೀಸಿ ಒಯ್ದೀತ |
ನಿಂತ ನಿಂತಲ್ಲೆ ನುಂಗೀತ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಒಲ್ಲಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆಳಸೀತ || ೬ ||

ತಪ್ಪಿಸಿ ನಡಿದೀವ | ಜಪ್ಪೀಸಿ ಹಿಡದೀತ |
ಜಾರಟಿಗೆ ಕಾಲ ಜಾರೀತ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಹಾರಟಿಗೆ ರೆಕ್ಕಿ ಮುರೆದೀತ || ೭ ||

ಹೊಳಿ ಬೀಳ ಹೋದೀವ | ಹೊಳಿ ಸರಿದು ಇಳಿದೀತ |
ಹೊಳಿ ನಮುಗ ಹಾಸ ನೆಲವಾಯ್ತು | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಬ್ಯಾಗೀಯ ಬೆಂಕಿ ಬೂದ್ಯಾಯ್ತು || ೮ ||

ದರಿ ಹಾರ ಹೋದೀವ | ಮರಬಳ್ಳಿ ತೊಡಕೀತ |
ಕಮರೀಯ ಕೊಳ್ಳ ಉಡಿಯಾಯ್ತು | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಬೇತಾಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚೀತ || ೯ ||

ಹುತ್ತಾನೆ ತಟ್ಟೀವ | ಹಾವಾನೆ ಮೆಟ್ಟೀವ |
ಹೆಡಿ ಜಜ್ಜಿ ಮಡಿದ ಮಿಡಿನಾಗ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ನುಂಗೀದ ವಿಷವು ಕಕ್ಕೀತ || ೧೦ ||

ಗವಿಕಂಡು ಹೊಕ್ಕೀವ | ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ ಕೆಣಕೀವ |
ಹುಲಿ ನಮುಗ ಹೋರಿಗರವಾಯ್ತು | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಮರಣಾವು ಮಟ್ಟ ಮರೆಯಾಯ್ತು || ೧೧ ||

ಹೌಹಾರಿ ಹೋದೀವ | ಹುಚ್ಚಾಗಿ ನಿಂತೀವ |
ಮುಂದೀನ ಹಾದಿ ಮಂಜಾನ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಹಿಂದೆ ಹೈರಾಣದಾರ್ಯಾಣ || ೧೨ ||

ಏನಂತ ಮಾಡೂಣ| ಏನಂತ ಬಿಡುವ್ಣೂಣ|
ಹಿಂದಿಲ್ಲ ನಮಗ ಮುಂದಿಲ್ಲ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಸಪಿಯಿಲ್ಲ ಮುಂದ ಸುಕವಿಲ್ಲ || ೧೩ ||

ಮಾಡೀದ ಹಂಚೀಕಿ | ನೋಡಟಿಗೆ ಮುರದಾವ|
ಸುಗಿಸಿದರು ಹರಣ ಹೋಗಾವ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ತಟ್ಟಿದರು ಬೆಂಕಿ ಮುಟ್ಟಾದ || ೧೪ ||

ಏರೇರಿ ಹೋದೀವ| ಹಾರ್ಹ್ಯಾರಿ ಹೋದೀತ |
ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಬ್ಯಾಸರಾದೀವ| ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಹಿಡಹಿಡದು ಸೋತು ಬಿಟ್ಟೀವ || ೧೫ ||

ನಿಂತಲ್ಲೆ ನಿಂತೀವ| ಕುಂತಲ್ಲಿ ಕುಂತೀವ |
ದಣಿವೀಕಿಗಳದು ಎದ್ದೀವ| ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ದುರುಗುಟ್ಟಿ ದಿಕ್ಕ ನೋಡೀವ || ೧೬ ||

ಆರ್ಯಾಣದಡಿವ್ಯಾಗ | ಯಾರ್ಯಾರ ಸುಳವಿಲ್ಲ |
ಎಲ್ಲೀದು ಬಂತ ಹಿರಿಹರಕಿ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಒಳಹೊರಗ ನಮಗ ಹಿರಿಹಗ್ಗ || ೧೭ ||

ಮೂರ್ಹೆಜ್ಜಿ ದಾಟಿದರ | ಮುಂದಲ್ಲೆ ಗುಡಿಸಲವ |
ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗೋಳ ಅರಸೊತಿಗೆ | ತಂಗೆವ್ವಾ ||
ಅವರಂಥ ಸುಖವ ಅರಸರಿಯು || ೧೮ ||

ನಮ್ಮಂಗೆ ಅತ್ತವರು । ನಮ್ಮಂಗೆ ಕಳೆದವರು ।
ನಮ್ಮಂಗೆ ಬಾಡಿ ಬೆಂದವರು । ತಂಗೆಮ್ಮಾ ॥
ಕಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡವರು ॥ ೧೯ ॥

ಊರಿದ್ದ ಊರಾಯ್ತು । ನಿಂತಿದ್ದ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ।
ಅಂದದ್ದ ವೇದ ರುಚಿಯಾಯ್ತು । ತಂಗೆಮ್ಮಾ ॥
ಬಂದದ್ದ ಹರಕೆ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ॥ ೨೦ ॥

ಹರಿದದ್ದ ಹಳ್ಳವ್ಮಾ । ನಿಂತದ್ದ ತೀರ್ಥವ್ಮಾ ।
ಆ ನೀರ ಮತ್ತ ಈ ನೀರ । ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲ ॥
ತಿಳಿಬೇಕ ತಂಗಿ ಹೊಳಿಬೇಕ ॥ ೨೧ ॥

ಬೇಡೂತ ನಡದಾಂಗ । ಕಾಡೂತ ಹೋದೀತ ।
ಬೇಡೂದು ಮರತ ಘಳಿಗ್ಯಾಗ । ತಂಗೆಮ್ಮಾ ॥
ಆಡೂತ ಓದಿ ಬಂದೀತ ॥ ೨೨ ॥

ಸುಖವ್ರ ಬೀದಿಯ ನೆರಳ । ದುಃಖವ್ರ ದೂಡುವ ಬಿಸಿಲ ।
ಸುಖದುಃಖ ನಮಗ ಸರಿಸವನ । ತಂಗೆಮ್ಮಾ ॥
ಬಂದ ಬಿಟ್ಟೊಂದು ದೊರಿಯಾವ ॥ ೨೩ ॥

ಸಿಡಿಲು

ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು,
ಇಂದ್ರವನದ ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು,
ಎಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ? ಇಲ್ಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಆಚೆ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲರು
ಈಚೆ ಗಿಡದ ಬುಡಕೆ ಕೆಲರು

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲರು
ಅಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೊ ಕೆಲರು,

ಗಾಳಿ ಉಕ್ಕಿ ಒದರಿತಾಗ,
ಗಿಡದ ಸಾಲು ಅದುರಿತಾಗ,

ಅತ್ತಯಿತ್ತ ಅಂದಕಾರ
ನೋಡಿದತ್ತ ದುಂದಕಾರ

ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಮೊಬ್ಬುವರಿದು
ಸರುವಜನದ ಮುಬ್ಬು ಹರಿದು

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಪ್ಪಳಾಗಿ
ಜಗದ ಮೋರೆ ಸಪ್ಪಗಾಗಿ

ಗಗನ ಪೃಥ್ವಿ ಏಕವಾಗಿ
ಲೋಕ ಕಕ್ಕವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ

ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು,
ಇಂದ್ರವನದ ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು

ಬಿತ್ತು ಬಿತ್ತು ಇಲ್ಲೆ ಬಿತ್ತು
ಲೋಕಕೆಲ್ಲ ದಿಗಿಲು ಬಿತ್ತು

"ಇಲ್ಲೆ ಬಿತ್ತು" "ಇಲ್ಲೆ ಬಿತ್ತು!"
ಎಲ್ಲರಂದ—"ಠಿಲ್ಲೆ ಬಿತ್ತು!!!"

ಬೇಡದವರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು
ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ತುತ್ತು

ಹಸಿಯದವರು ಹಲವು ಮಂದಿ
ಹಸಿದ ಜನರು ಕೆಲವು ಮಂದಿ

ಹಸಿಯದವರಿಗೆ ಅಮೃತ ವಿಷವು
ಹಸಿಯೆ ವಿಷವೆ ಅಮೃತ ರಸವು

ಬಯಸಿದವಗೆ ಬೇವೆ ಬೆಲ್ಲ
ಬಯಸದವಗೆ ಮೊದಲೆ ಹೊಲ್ಲ

ಬೇಡದವರ ಮಗ್ಗಿಲಲ್ಲೆ
ಬೇಡಿಬಯಸುವವರು ಅಲ್ಲೆ

ಬೇಡಿದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ
ಬೇಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತಲ್ಲ!

ಎಲ್ಲೊ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದು ತನಗೆ ಇಲ್ಲ!!!

ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು
ಇಂದ್ರವನದ ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು!

ಮಧುರಗೀತ

" ಸಕಲ ನಿಃಕಲನಯ್ಯಾ, ನಿಃಕಲ ಸಕಲನಯ್ಯಾ.
ಸಕಲನಾಗಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ, ನಿಃಕಲನಾಗಿ ವೈರಾಗಿಯಲ್ಲ.
ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲದ ಸಂಗ, ವೈರಾಗಿಯಲ್ಲದ ನಿಸ್ಸಂಗ.
ಉಭಯ ಸಂಗದಿಂದ ಮಹತ್ತನೈದಿರ್ಪನಾಗಿ—
'ಸ್ಥಾವರಂ ಜಗಮುಂಚೈವ ದ್ವಿವಿಧಂ ಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೇ,
ಎಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಾ ನೀನಿದ್ದುದಂತೆ ಇರ್ಪನಲ್ಲದೆ
ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಕ್ಷೀಣನಲ್ಲ."

—**ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ.**

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ದು

|| ಕುಸುಮ ದ್ವಿಪದಿ ||

ಬಲುದಿನದ ಬಯಕೆಯೊಂದಿತ್ತೆನ್ನ ತಮ್ಮಯ್ಯ
ನಿನ್ನ ಮೇಲೊಂದು ಹಾಡೇನೆಂಬುವಾ ||
ಹಲವು ದಿನದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಭೆ ಮಲಗಿದ್ದವಳು
ಇಂದಿದೇ ಎದ್ದಿಹಳು ಬಾ ನೋಡುವಾ || ೧ ||

ನಿನ್ನ ಸೆವದಿಂದೆನ್ನ ಗೆಳೆತನದ ಕುಲಕೋಟಿ-
ಗೆಲ್ಲ ನನ್ನೊಲವಿನಾ ಸಿರಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ||
ಇನ್ನೇನು ಈ ಸಂಧಿ ನನ್ನ ಕಕ್ಕುಲತೆಯಾ
ಬರವ ಹಿಂಗಿಸಿತೆಂದೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ವೆ || ೨ ||

ಸಂಗಸಂಸ್ಕೃತಿಮೂಲ ಬುದ್ಧಿ ಬಳಕೆಯು ಸುಫಲ
ಇದುತಾನೆ ಭೌತಿಕದ ಬೀಜಮಾತು ||
ಅಂಗ ಬಾರದಮುನ್ನ ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ
ಹಿಂದಿಸದೆ ಇಂದು ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರಹೇತು || ೩ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು |
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೪ ||

ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವೈರ
ಆದರಕನಾದರವು ಉಂಟಿವುಂಟು |
ಪ್ರೇಮತಾನಾತ್ಮದ್ದು ಮೋಹವದು ಜೀವದ್ದು
ಆದರವು ಬುದ್ಧಿವೈಭವದ ಗಂಟು || ೫ ||

ಪ್ರೀತಿಯದು ಅರಿತುಮಾಡಿದ ಮೋಹ ಮೋಹವದು
ಅರುವಿಲ್ಲದೊಂದೊಲವು ಬೇರೆಯೇನು |
ರೀತಿಯಲಿ ಪರಿಯುಂಟು ಪ್ರೀತಿ ಮೋಹಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಯಷ್ಟು ಮತ್ತೆಯೇನು || ೬ ||

ಮಮತೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಸಿರಿ ಮಮತ್ವ ಮೋಹದ ಭಾಗ್ಯ
ಜಾತಿಯೊಂದಾದರೂ ರೀತಿ ಬೇರೆ |
ಸುಮತಿ ನುಡಿವನೆ ಹಣ್ಣುಕಾಯಿಯೊಂದೇ ಎಂದು
ಒಂದೆಂದರೂ ಅದರ ಸವಿಯೆ ಬೇರೆ || ೭ ||

ಪ್ರೀತಿ ಹಿಗ್ಗಿನ ತಿರುಕಿ ಮೋಹ ಸೌಖ್ಯದ ಹರಕಿ
ಸುಖಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬಂದರದುವೆ ವೈರ |
ಪ್ರೀತಿಯೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಸುಮೂರ್ಛೆಹೊಂದೀತಿಷ್ಟೆ
ಜೀವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗೆ ಭವದ ಭಾರ || ೮ ||

ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವಾರ್ಥಸಂಬಂಧಿಕವು
ಕರುಣವೇ ಶುದ್ಧ ನಿಸ್ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬಾ |
ಶಿಷ್ಟದೃಷ್ಟರ ಮಾತು ಸಟೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ಪ್ರೀತಿಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ ತುಂಬಾ || ೯ ||

ಸರ್ವಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಯನಿಟ್ಟು
ತನ್ನಂತೆ ಅನ್ಯಕ್ಕೆ ಮರುಕುಗೊಳುವಾ |
ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠರನಾರು ಅಲ್ಲೆನ್ನಬಹುದಯ್ಯ
ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂಥ ಭಾವ || ೧೦ ||

ಆತ್ಮದಾ ಅಮರತ್ವ ದೇವನಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಸ್ವಪ್ರತೀಯ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದೀಗ |
ಆತ್ಮಾನುಭಾವಿಗಳ ಅಚ್ಚತತ್ತ್ವದ ಮಾತು
ಆಚರಣೆಗರಿದಿಂದು ಅಂಥ ಯೋಗ || ೧೧ ||

ಕಾಯುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಜೀವ ನಾ
ಜೀವದಾಹಂಗು ನನಗಾತ್ಮಗೇನು ||
ಮಾಯವನ್ನರಿತರೂ ಕಾಯಗುಣಬಿಡಲಿಲ್ಲ
ಇಂದಿಂಥ ನಮಗಿನ್ನು ದಾರಿಯೇನು || ೧೨ ||

ಬಂದುದಕೆ ಬಾರೆಂಬ ಹೋದುದಕೆ ಹೋಗೆಂಬ
ಇದ್ದದ್ದಕಿರಲಿ ಬಿಡಲೆಂದು ಒಗೆವಾ ||
ಹಿಂದಿನಾಧೀರರಿಗೆ ಸಾಜವಿತ್ತಾ ಮಾತು
ಇಂದಿಗೀ ಸ್ವಾರ್ಥವೇ ಜಗದ ಜೀವ || ೧೩ ||

ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೀ ಭವಸರಕಲೀಲೆಯಲಿ
ನಿಸ್ಸ್ವಾರ್ಥಕಾರುಣ್ಯ ಕಾಣದಾಗೆ ||
ಪಾರ್ಥಿವರ ಪಾಲಿಗೀ ಪ್ರೇಮಸುಸ್ವಾರ್ಥವೂ
ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದೆನಾಗ್ಗೆ || ೧೪ ||

ನಿಸ್ಸ್ವಾರ್ಥವಾತ್ಮಗುಣ ಸ್ವಾರ್ಥವಿದು ಜೀವಗುಣ
ಆತ್ಮಸ್ಥ ಜೀವಗುಣ ಸುಸ್ವಾರ್ಥವು ||
ನಿಸ್ಸ್ವಾರ್ಥ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳ ಮೇಳವಿದೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ
ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಇಂದು ನಮಗರ್ಥವು || ೧೫ ||

ವೈರಾಗ್ಯದವರ ನಿಸ್ಸಂಗವೂ ಅರಿದೆಮಗೆ
ವ್ಯವಹಾರಿಕರ ಸಂಗಕೂಡ ಹಾಗೇ ||
ವೈರಾಗ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮಧ್ಯಯಾನದಲಿ
ಮಧುರಸಂಗವೆ ಇಂದು ಗತಿಯು ನಮಗೆ || ೧೬ ||

ಧೀರವೀರರ ಪಥಕೆ ಗಂಡುಗಲಿತನಬೇಕು
ದಿವ್ಯತತ್ತ್ವಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಫುರಿಸಬೇಕು ||
ಯಾರಿಗೇನಾತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ಒಳಗುರುವು
ಒಳಗಿನಂತೇ ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀಕು || ೧೭ ||

ಗಂಡುಗುಣ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆದಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ
ಬಾಲೆಯರ ಜೊತೆಯನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ||
ಕೆಂಡದಂಥಾದ್ದೆನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ
ಜತೆಯಂತೆಮತಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತುಯಿಲ್ಲೇ || ೧೮ ||

ಹೊರಗೆ ಇಂಥಾ ಬೆಂಕಿ ಒಳಗೆ ಎಂಥಾ ಉರಿಯೊ
ನನ್ನ ತಳಮಳಿಕೆ ಬಲ್ಲವನೆ ಬಲ್ಲಾ ||
ಕರಗಿ ನಾ ಕುದಿಯುತಿರೆ ಮರುಗಿ ನೀನೊಳಧುಮುಕಿ
ಏಕರಸವಾಗಿ ಸರಿಬೆರೆತೆಯಲ್ಲ || ೧೯ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು||
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೨೦ ||

ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ದು

ಯಾರು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವರು ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆವಯ್ಯ
ಮುಂದೆ ನಾವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಗ್ಹೋಗುವವರೋ ||
ಯಾರು ಮಾರಾಯರೋ ಹಡೆದು ಹೊರೆಯನು ಹೊರಿಸಿ
ಹೊರದೂಡಿ ಹೊರಳಿಸಹ ನೋಡದವರೋ || ೧ ||

ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮೊದಲು ಮೊಲೆಹಾಲು ಮೂಡಿಸಿದವಗೆ
ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೂ ಇಂಥ ಮೌನವೇಕೋ ||
ಕೊಟ್ಟು ಮಳೆಬೆಳೆ ಭೂಮಿಶೀಮೆ ರವಿಶಶಿಗಳನು
ಕರುಣದಾಭಾಸವನ್ನಿಟ್ಟನೇಕೋ || ೨ ||

ಘೋರಾಂಧಕಾರದಲಿ ಬೆಳಕು ಮುಚ್ಚಿಡಬಲ್ಲ
ಬಟ್ಟಬಯಲನೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ||
ವಿಾರಿದಾಮಹಿಮ ತಾನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲವನಯ್ಯ
ನಮ್ಮ ಮನಸನ್ನೇಕೆ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲ || ೩ ||

ತಮ್ಮ ಕರ್ಮವೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಫಲಗಳ ಮೂಲ
ಅರುವಿಲ್ಲದತ್ತರವನೇಕೆಕಾದಾ ? ||
ನಮ್ಮ ಬೆರಳೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಿಕ್ಕುವುದೊಂದು
ಸೋಜಿಗದ ಹಂಚಿಕೆಯು ಕರ್ಮವಾದ || ೪ ||

ಹುಟ್ಟಿಸೆಂದಾತನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದವರಾರೊ
ಕೆಟ್ಟ ಕೃತಿ ತಡೆಯಬೇಡೆಂದರಾರೋ ||
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತಾಮಾಡಿ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಿದ ಬಳಿಕ
ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕ ಜೀವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ಯಾರೋ || ೫ ||

ಏನಾದರೇನಾತ್ಮ ನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲ
ಸುಳ್ಳುಕೂಗಿನ ಬೆಲೆಯೆ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ ||
ಏನೆ ಆದದ್ದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಿತಕೆಂದೆಂಬ
ಜುಲುಮೆಯಾ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಗರ್ಥವಿಲ್ಲ || ೬ ||

ಸುಖದುಃಖವೆಂಬುವುದು ಮನದ ಭ್ರಮೆಯೆಂದೆಂಬ
ಆನಂದವಾದಿಗಳ ನೆಲೆಯನರಿಯೆ ||
ವಿಕಟರೋಗದ ಬಾಧೆ ಹಾವು ಚೇಳಿನ ವೇಧೆ
ಇದುಕೂಡ ಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗೆಯ ಭ್ರಮೆಯೋ || ೭ ||

ಬೆಂಕಿ ಬೇಯಿಸದಯ್ಯಾ ಗಾಳಿ ಹಾರಿಸದಯ್ಯಾ
ನೀರುತೊಯ್ಸದು ಕತ್ತಿ ಕಡಿಯದಯ್ಯಾ ||
ಶಂಕೆಬಿಟ್ಟಾತ್ಮವನ್ನೆಷ್ಟು ಭಾವಿಸಿದರೂ
ದೇಹಬೋಧವು ಇದ್ದೆಯಿರುವುದಯ್ಯಾ || ೮ ||

ನಿದ್ದೆಯಾಚೆಗೆ ತೂರ್ಯವೆಂಬುದೊಂದುಂಟಂತೆ
ಯೋಗದಿಂದಾಸ್ಥಾನ ಸಾಧ್ಯವಂತೆ |
ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲವೆ ದೇವನಿಲ್ಲೆ ಕರುಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ಅಲ್ಲಿ ಆಡಗುವದೊಂದು ಬೇರೆ ಬಂತೇ || ೯ ||

ತಂದೆ ಕರ್ತೃರೆಯೆಂದು ಭಕ್ತ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು
ತತ್ತ್ವಮಸಿಯೆಂದುಸುರಲೇನು ಫಲವೋ |
ಇಂದು ಮಾನವನಿಂಥ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿ
ಆಗದಿರಲಿಂತೆಂಬುದೇನು ಛಲವೋ || ೧೦ ||

ಯಾಕೆ ದೇವನ ಚಿಂತೆ ಯಾಕೆ ಜೀವಕೆ ಭ್ರಾಂತಿ
ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ಸುಮ್ಮ ಸಾಗಿರೆಂಬಾ |
ಲೌಕಿಕೋಕ್ತಿಗೆ ಇಂಥ ಬೆಂಕಿಯಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿದೀತು ಹೇಳು ತುಂಬಾ || ೧೧ ||

ಶಬ್ದವಿಗ್ರಹಗಳೇ ಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ ಮೂಲ
ಮೇಲಾ ಪುರಾಣಗಳ ಗಲಭೆ ಬಹಳ |
ಶಬ್ದಶ್ರವಣವೆ ವಸ್ತು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಾಧಾರ
ತನ್ನ ತಾ ತತ್ತ್ವ ಹೊಳೆದದ್ದು ವಿರಳ || ೧೨ ||

ಸೃಷ್ಟಿರಚನೆಯೊಳತ್ಯಗಾಧ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕಂಡು
ಮೇಲೆ ಮಳೆಬೆಳೆಗಳಲಿ ಕರುಣೆಗಂಡು |
ಇಷ್ಟರಲಿ ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವುದಯ್ಯ
ಮುಂದೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬುವುದೆ ಬಂಡು || ೧೩ ||

ಅತ್ತ ಕರೆದೂ ಕೂಡ ಬೈದು ಅಂದೂ ಕೂಡ
ದೇವರಾಯನ ಸುಳಿವು ಕಾಣದಾಗೆ |
ಮತ್ತೇನು ಬದುಕಯ್ಯ ಸತ್ತಕಿಂತಾಚೆಸರಿ
ಇಂಥವರು ಇದ್ದರೂ ಇರದ ಹಾಗೆ || ೧೪ ||

ಈ ಕಾಲಕೂಟವದು ಕಾಲಕೂಟದ ವಿಷವೆ
ನೋಟ ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಶೂನ್ಯ ಶೂನ್ಯ |
ಸಾಕೆ ಸಾಕಾಗುವದು ಸಂಗ ಸಂಘಗಳಾಟ
ಇಹವು ಪರವೂ ಆಗ ತುಂಬ ಶೂನ್ಯ || ೧೫ ||

ಹೀಗೆ ನಾ ಬಾಡಿರಲು ನಿನ್ನ ಗಾಳಿಯು ಬಂತು
ಸುಳಿಗಾಳಿಗಾಗ ನಾ ಚೇತರಿಸಿದೆ |
ಕೂಗಿ ಮಳೆಬೇಡಿದರೆ ಗಾಳಿಯಾದರು ಬಂತು
ಇಷ್ಟಾರೆ ನಾ ಧನ್ಯ ಧನ್ಯನೆಂದೆ || ೧೬ ||

ದೇವನಸ್ತಿತ್ವದಾ ಸ್ವಪ್ರತೀತಿಗೆ ಬೆಂದೆ
ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಸಿಗದಿರಲು ಬಿಡಲಿ |
ಭಾವ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯಸುಂಡೆ
ಇದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಾ ಜನ್ಮ ಸುಡಲಿ || ೧೭ ||

ನೋವಿನಿಂದತ್ತರೂ ತಾಯಿಮೊಲೆಯುಣಿಸಿದರೆ
ಕೂಸು ತಾನಾಗಳೇ ಮರೆವುದೆಲ್ಲಾ |
ಯಾವ ಉರಿಯಿದ್ದರೂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ನೀರು
ಶಾನ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವಲ್ಲಾ || ೧೮ ||

ಕರ್ತವ್ಯ ತಿಳಿಯದೇ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಡಿನಲಿ
ಕಣ್ಣುಕಾಣದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವಾಗ |
ವ್ಯರ್ಥವಾದರು ಸರಿಯೆ ಸಾರ್ಥವಾದರು ಸರಿಯೆ
ಕೈಗೆ ಕೈಯಾಧಾರವೇ ಸುಯೋಗ || ೧೯ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು |
ಯಾವುದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೨೦ ||

ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ದು

ಗೆಳೆಯರೆಂಬವರೆಲ್ಲ ದಿನದೂಟದೊಳೆ ತುತ್ತ-
ನುಳಿಸಿದರೆ ತನಗೆ ಸಾಕೆಂದು ಮೊರೆದಾ |
ಗೆಳೆಯಗೀಯದ ದಿನವೆ ನನ್ನ ನಾ ತಿಳಕೊಂಡೆ
ಅಂದೆ ಕೇಳಿಸಿತೆನಗೆ ಪ್ರೇಮನಾದ || ೧ ||

ತತ್ಪೂರ್ವದಲಿ ನನಗೆ ಓದಿಗೊತ್ತಾಪ್ರೇಮ
ಕಲ್ಪನೆಯ ಚಿತ್ರವೂ ಮೂಡೆಯಿತ್ತು |
ತಾತ್ಪರ್ಯವಿನ್ನೇನು ? ಕಲ್ಪನೆಯು ಬಯಲಾಗಿ
ಸತ್ಯಸ್ವರ ಆಹೊತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು || ೨ ||

ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ ಮತ್ತೆ
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿದವನು ಮತ್ತೆ |
ಸದ್ವಿಚಾರಿಯು ಮತ್ತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಸಂಗ
ಇಷ್ಟಿದ್ದು ಈ ಪರಿಯೆ ಎಂದು ಅತ್ತೆ || ೩ ||

ಗೆಳೆತನದ ಬೆಲೆಯರಿತ ಗೆಳೆಯರೋಲಗದವನು
ಗೆಳೆತನದ ಗೀತಿಗಳ ಹಾಡಿದವನು |
ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲಾರದೆ ನನ್ನ
ಒಡಲಿಗೆ ಬಡಕೊಂಡೆನೆಂಥ ನರನು || ४ ||

ತಿಳಿದವರ ಪರಿ ಹೀಗೆ ಉಳಿದವರ ಪಾಡೇನು
ಅರಿತದ್ದು ಆಚರಣೆಗಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ |
ಕೊಳಕು ಬಣ್ಣದ ಮಾತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದೀತೆ
ತತ್ತ್ವ ಬರಿ ಬಾಯಿಮಾತೆಂದೆನಲ್ಲಿ || ೫ ||

ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಲು ಮತ್ತೆ ಹೆಮ್ಮೆಗಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ
ಬುದ್ಧಿಗೊಂದುದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿರಲು |
ತತ್ತ್ವದುಪಯೋಗವಿನ್ನೇತಕೂ ಅಲ್ಲೆಂದು
ಮನವು ಮುದುಡಿತು ಜೀವದಲ್ಲಿ ದಿಗಿಲು || ೬ ||

ಹಳೆಯ ಕತೆಗಳ ಮಾತು ಕನ್ನಡಿಯ ಹುಸಿಗಂಟೊ
ಮುಗಿಲಮಂಟಪವೊ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾರೋ |
ಬಳಿಸಿ ಕಂಡವರಾರು ಬೆಳಿಸಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿಹರೊ
ಓದಿದವರುಂಟುಂಡು ಬಲ್ಲರಾರೋ || ೭ ||

ಮತಿಗೆ ಮಿತಿಯೇಸಯ್ಯ ಬಾಯಿಗೇತರ ಬಂಧ
ಬಲ್ಲಂತೆ ಬರೆವ ಕೈಗೇನು ಕಷ್ಟ |
ಕ್ಷಿತಿಯನುರುಳಿಸಬಹುದು ಬೆಳಕು ಕರಗಿಸಬಹುದು
ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವದೇನು ಮನಕೆ ಕಷ್ಟ || ೮ ||

ಹಸುವ ನುಡಿಸಲುಬಹುದು ಹೆಣವ ಕುಣಿಸಲುಬಹುದು
ಕಲ್ಲುಕಡಲೆಯ ಮೆಲ್ಲಲೇನು ಕಷ್ಟ |
ಉಸುರಳಿದರೂ ಕೂಡ ಮಿಸುಕಳಿಯಲಿಲ್ಲೆಂದು
ಹೇಳುವುದು ಬಿಗಿಯೆ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಕಷ್ಟ || ೯ ||

ಮನೆಯನಿತ್ತವರುಂಟು ಧನವನಿತ್ತವರುಂಟು
ಸತಿಸುತರ ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆ ಸಾವಿರುಂಟು |
ತನುವನಿತ್ತವರುಂಟು ನಿಸ್ಸ್ವಾರ್ಥಭಾವದಲಿ
ಇಂಥ ಕಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಂಟುಗಂಟು || ೧೦ ||

ಶೂಲದಂತೆನ್ನೆದೆಗೆ ಬಾಧಿಸಿತು ಸಂದೇಹ
ಆತ್ಮತಾತ್ಸಾರತೆಯ ಮೊದಲೆ ಗಾಯ |
ಮೇಲೆ ರಾಧೆಯ ಕಥೆಯು ಮನದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿತ್ತು
ಆತ್ಮಾತ್ಮದೈಕ್ಯದಾದರ್ಶವಯ್ಯಾ || ೧೧ ||

ಅಂದಿನಿಂದದೆ ಧ್ಯಾನ ಅಂದಿನಿಂದದೆ ಚಿಂತೆ
ಅಂದಿನಿಂದದೆ ಮನದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ |
ಅಂದಿನಿಂದದೆ ಇಂದ್ರ ಅಂದಿನಿಂದದೆ ಚಂದ್ರ
ಅಂದಿನಿಂದದೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮಧ್ಯೇಯ || ೧೨ ||

ಇಷ್ಟುದಿನಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಅಷ್ಟು ತಳಕಿರಲಿಲ್ಲ
ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತುತಿತ್ತು |
ಇಷ್ಟಕಾಗಿಯೆ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ಪಷ್ಟರೂಪಕೆ ಬರದೆ
ಅಷ್ಟಷ್ಟಕೆಲ್ಲೆಲ್ಲೊ ಸುತ್ತುತಿತ್ತು || ೧೩ ||

ಪ್ರೀತಿರೂಪಕೆ ಬರದೆ ಭಕ್ತಿ ಫಲಿಸುವುದುಂಟೆ
ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಬಂಜೆಯೆಂದು |
ಹೇತು ಮನದಲಿ ಮೂಡಿ ಪ್ರೀತಿಗಾಶೆಯಮಾಡಿ
ಹೃದಯವೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಡುಕಾಡಿ ತಂದು || ೧೪ ||

ಆನೆಗಂಕುಶದಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆಂದೆ
ಹಾದಿಗ್ಹತ್ತುವ ಮೂಲಮಂತ್ರವೆಂದೆ |
ಜ್ಞಾನವನು ಜಪ್ಪಿಸುತಶುದ್ಧಿಸಲು ಸ್ವಾರ್ಥವನು
ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲವೆಂದೆ || ೧೫ ||

ದಾನಮೂಲಕವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ
ಆತ್ಮಭಾವಕೆ ಬಂದರಂದಿನವರು |
ಏನು ಹೇಳುವೆನಯ್ಯ ಪ್ರೇಮಮೂಲಕವಾಗಿ
ಸಾಗಿದರೆ ಸಾಗಬಹುದಿಂದಿನವರು || ೧೬ ||

ಒಂದು ಜೀವವಕೂಡ ತನ್ನಂತೆ ನೋಡುವುದು
ಬಂದಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಇಂಥ ನಾವು |
ಎಂದಿಗಾದರು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳ ನೋಡೇವೆ
ಇದೆವೊಂದೆ ನನಗಾಗ ಮನದನೋವು || ೧೭ ||

ನಡೆದ ಮಾತಿನ್ನೊಂದು ಒಡೆದು ಹೇಳುವೆ ತಮ್ಮ
ಇಷ್ಟರೊಳು ಸಾಧನೆಯು ಕುಂಟುಬಿತ್ತು |
ಜಡದೊಳಂತರ್ಯಾಮಿ ಒಡಮೂಡದಂತಾಗೆ
ಜೀವಕೋಟಿಯು ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಬಂತು || ೧೮ ||

ಇದ್ದದ್ದು ಬೆಳೆದೀತು ಇಲ್ಲದ್ದು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ
ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯರಾರೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡೆ |
ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರಲಿ ಮುದ್ದಿನವ ನೀನೊಬ್ಬ
ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡೆ || ೧೯ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು |
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೨೦ ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ದು

ಇಷ್ಟರೊಳಗೇ ನಿನ್ನ ಪಾತ್ರ ಸಿಂಗರಿಸಿತ್ತು
ಸತ್ಯದಾನಾತು ಹತ್ತಿತ್ತು ನಿನಗೆ ||
ಸೃಷ್ಟಿಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಲೋಪವ ಕಂಡು
ಮನದಲ್ಲಿ ಮಿಡುಕು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಒಳಗೆ || ೧ ||

ಒಂದಿರುಳು ಬಂತಲ್ಲ ಅಂದು ನಾವಡವಿಯಲಿ
ಮಂದಿಮಕ್ಕಳ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ||
ಅಂದೆ ಮೇಲಾಗಿ ಜಿನಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ-
ವಚ್ಚಬತ್ತಲೆಯಾತ್ಮವೊಳಗೆ ಹೊರಗೆ || ೨ ||

ಅಕ್ಷಯ್ಯದಾಕಾಲ ಎಚ್ಚರಿಸುವಾ 'ಗಾಳಿ
ಆದ್ಯಂತವಿಲ್ಲದಾಕಾಶವಿತ್ತು ||
ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಾ ರಾತ್ರಿ ಸುತ್ತು ಸಂದಣಿಸಿತ್ತು
ಸಗುಸಗುವಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಬಳಗವಿತ್ತು || ೩ ||

“ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಿನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಮುದ್ದಿ-
ಗಾರು ಮುಂದರಿಯಬೇಕಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ||
ಅಚ್ಚದಂಪತಿಗಳಲಿ ?” ಅಂತುಯಿಂತೂವೊಮ್ಮೆ
ಅಂತರಂಗದ ಆಶೆ ಬಂತು ಹೊರಗೆ || ೪ ||

ಆಗ ಏನಾನಂದ ಆಗ ಎಂಥಾ ಸಮತೆ
ಆಗಿನದ್ಭುತ ಲೀಲೆ ಹೇಳಲಳವೇ ||
ಆಗಲಾರದ್ದಾಯ್ತು ಆಡಲರಿಯದ್ದಾಯ್ತು
ಮೈಯ್ಯ ತೆರೆಹಾರಿ ಬರಿ ಆತ್ಮದ್ದೊಳವೇ || ೫ ||

ಅಂದಿನುತ್ಕಟ ದೈನ್ಯ ತಿರುಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತ್ತು
ಒಂದುವರುಷದ ತಪದ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ||
ಮುಂದಿನದ್ಭುತ ಕಥೆಯು ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಯುದ್ಧ
ನಡುವಿನಾ ಬಿರುಗಾಳಿ ನೋಡೊ ಕಂದಾ || ೬ ||

ತಾನೆ ತಾನಿದ್ದಾಗ ಕುಣಿಯುದಾತ್ಮದ ದೀಪ
ಜೀವದಾಗಾಳಿ ತುಸು ತಾಕೆ ಸಾಕು ||
ಏನು ಹೇಳುವೆನಯ್ಯ ಆತ್ಮ ಹೊಯ್ದಾಡುತಿರ-
ಲೊಮ್ಮೆ ಬೆಳಕೊಮ್ಮೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಜೇಕು || ೭ ||

ಜೀವದ ಪತಂಗ ತಾನಾತ್ಮ ದೀಪದ ಮೇಲೆ
ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಆವರಿಸಿದಾಗ ಮಬ್ಬು ||
ಕಾವಿಸಲಿ ಬೆಂದೋಡಿ ಆತ್ಮ ಜಯವಾದಾಗ
ನೆಲಮುಗಿಲ ತೇಲಿಸುವ ಬೆಳಕಿಸುಬ್ಬು || ೮ ||

ಆಗ ಎಂಥ ಸಿರಾಶೆ ಆಗ ಎಂಥಾ ದುಃಖ
ಆಗ ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಚೂರು ಚಾರೇ |
ಆಗಿನಂಥಾ ವ್ಯರ್ಥದನಿಸಿಕೆಯು ನೆನಿಸಿದರೆ
ಈಗಲೂ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಘೋರು ಘೋರೇ || ೯ ||

ಹೀಗಿರುವ ಹೊತ್ತಿನೊಳೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಸು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾ-
ತಾಡಿದರೆ ಬಂದಂಥ ಮೋಡ ಬಯಲೇ |
ಆಗ ಏನಾನಂದ ಆಗ ಎಂಥಾ ಸಮತೆ
ಹೇಳಲೇನಾಗಿನದ್ಭುತದಲೀಲೆ || ೧೦ ||

ಮುದುಡಿರುವ ಮೊಗ್ಗೆ ತಾನರಳಿದರೆ ಕೋಮಲವು
ಆಗ ನಸುಬಿಸಿಕೂಡ ಬಾಡಿಸುವದು |
ಹದಗೆಟ್ಟು ಕುಗ್ಗಿ ಒಗ್ಗಿದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಕೂಡ
ನಸುಗಾಳಿ ಬಂದು ನಗಿಸಾಡಿಸುವದು || ೧೧ ||

ಬಂದ ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದು ಅಂದು ಹಗಲಾದೊಡನೆ
ಹಿಗ್ಗುತಿದ್ದೆವು ಪೀಡೆ ಹೋಯಿತೆಂದು |
ಮುಂದೆ ತುಸುಹೊತ್ತಿನೊಳೆ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಕಾಟ
ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಮುಸುಕುತಿತ್ತು ಬಂದು || ೧೨ ||

ಮತ್ತೆ ಮುಂಚಿನಗೋಳಿ ಬೀಸಿದ್ದೇ ಬೀಸುವುದು
ಬುದ್ಧಿಗೇ ಬಿಚ್ಚದಂತಾಗುತಿತ್ತು ||
ಅತ್ತು ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಒಳನೋಡುತಿರೆ
ಕತ್ತಲೆಯು ಹರಿದು ಬೆಳಕಾಗುತಿತ್ತು || ೧೩ ||

ಒಂದು ದಿನವೇ ಹೀಗೆ ಎರಡು ದಿನವೇ ಹೀಗೆ
ವರುಷದಿನ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಎದ್ದಮೇಲೆ ||
ಅಂಧಕದ ಕಡಲಲ್ಲೆ ರತ್ನರಾಶಿಯ ಕಂಡು
ಎಂದಿಗಳಿಯದ ನಿಧಿಯ ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲೇ || ೧೪ ||

ಆತ್ಮಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಜೀವಪೃಥ್ವಿಯು ತಿರುಗು
ಸಾಗುತಿರುವನಕ ಹಗಲಿರುಳು ಬಿಡದು ||
ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜೀವಭಾವದ ಸೋಂಕು ಬಿಡದನಕ
ಬುದ್ಧಿಭೇದದ ತಾಯಿಬೇರು ಸುಡದು || ೧೫ ||

ಮನದ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಡದು
ಜೀವಕ್ಕೆ ಇದುವೊಂದು ಭವದ ಗುಣವು ||
ಅನಿಸಿದಷ್ಟೊ ಮಾತು ಎಣಿಸಿ ಹೇಳಲು ಬರದು
ಬುದ್ಧಿಗಿದು ಎಂದಿಗೂ ಕುಂಟುತನವು || ೧೬ ||

ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಿದಂತರಿತುಕೊಳ್ಳದ್ದೊಂದು
ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬೆನ್‌ಬಿಡದಗುಣವು |
ಕೇಳಲೇನಯ್ಯ ಸಂದೇಹ ಸೂತಕವಿಲ್ಲೆ
ಇದೆ ಬುದ್ಧಿಭೇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಧನವು || ೧೭ ||

ಸತ್ಯವಿದ್ದೆಡೆ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದೆಡೆ ಸತ್ಯ
ಸತಿಪತಿಗಳಂತೆಯಿವು ತಳಕುಮಳಕೋ |
ಸತ್ತಲ್ಲದುಳಿಯುವೈ ಒಂದನೊಂದಗಲಿದರೆ
ಅತ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಇವು ಬೆಂಕಿ ಬೆಳಕೋ || ೧೮ ||

ಹೊರಗೆ ತನುಮನ ಕೂಡಿ ಹಲವು ದಿನವಾಗಿತ್ತು
ಆತ್ಮಾತ್ಮಗಳ ಮುಖವು ಕೂಡಿತೀಗೆ |
ಒರತೆಯಾ ನೀರಿಗೂ ಕರುಕೆಯಾ ಬೇರಿಗೂ
ಮೇಳುಕೂಡಿತು ನನಗೆ ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ||೧೯ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು |
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೨೦ ||

ಐದನೆಯ ಮುದ್ದು

ನಿನ್ನ ತುಟಿಯೇನು ಸವಿ ನಿನ್ನ ಸೋಂಕೇನು ಸುಖ
ಹಾ ಅಹಾ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೇನು ಕಂಪೋ |
ನಿನ್ನ ಮುಖ ಬಲುಚೆಲುವು ಬಂಣಿಸಲು ಬಾರದ್ದು
ಕಿವಿಗೆ ಹಾ ನಿನ್ನ ದನಿಯೇನು ಇಂಪೋ || ೧ ||

ತುಟಿಗೆತುಟಿ ಹಚ್ಚಿ ನಾವಾತ್ಮರುಚಿ ನೋಡಿದೆವು
ಎದೆಗೆಯೆದೆ ಹಚ್ಚಿ ತೆರೆ ಹಾರಿಸಿದೆವು |
ಗುಟುಗುಟುಕು ಹೀರಿದೆವು ತಲೆಯ ಕಮಲದಗಂಧ
ನೋಡನೋಡುತೆ ಕಾಲ ಖಂಡಿಸಿದೆವು || ೨ ||

ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ದನಿಯು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೇ
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಹಾಡು ಕೇಳಿಸಿತ್ತು |
ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಏಸೊದಿನ ಸಾಗಿಸಾಗಿಯು ಕೂಡ
ಆಸರಿಕೆ ಬೇಸರಿಗೆ ತೋರದಿತ್ತು || ೩ ||

ಮನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ನೆನಪಾದರಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ
ಮುಗಿಲೊಳಗೆ ಎಳೆಚಂದ್ರ ಮೂಡಿದಂತೆ |
ಬನದೊಳಗೆ ಕೇರಳದ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯಂತೆ
ಗರಿಬಿಚ್ಚಿ ಗಂಡು ನವಿಲಾಡಿದಂತೆ || ೪ ||

ನಿನ್ನ ನುಡಿಯೂ ಮಧುರ ನಿನ್ನ ನಡೆಯೂ ಮಧುರ
ನಿನ್ನ ನೆಡವೂ ಮಧುರ ಸರ್ವಮಧುರ |
ನಿನ್ನ ಮುನಿಸೂ ಮಧುರ ನಿನ್ನ ಕನಸೂ ಮಧುರ
ನಿನ್ನದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಮಧುರ ಮಧುರ || ೫ ||

ಅರಗಳಿಗೆ ಅಗಲಿಲ್ಲ ಅಗಲಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಅಗಲಿದರೆ ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಮನಸು ಅತ್ತೇ |
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ ಹೊರಗಿನೆಚ್ಚರವಿಲ್ಲ
ಒಂದು ಕೇಳಿದರೊಂದು ಮಾತು ಮತ್ತೆ || ೬ ||

ಮನೆಯ ಮುಟ್ಟಿರಬಹುದು ಮಾತು ಮುಗಿದಿರಬಹುದು
ಮರುಳಿ ಹೊರಟಿರಬಹುದು ಎಂದೆಣಿಸುತಾ |
ಸನಿಯೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದನಿಸಿ ನೋಡಿ ಹಾ
ಕಾಣದಿರೆ ಹೊಸಲೆಕ್ಕವನು ಗುಣಿಸುತಾ || ೭ ||

ಗಾಳಿದೂಳಿಯು ಸುಳಿಗೆ ಕಾಲಸಪ್ಪಳೊ ಎಂದೆ
ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗಳುಲಿಗೆ ರಾಗವೆಂದೆ |
ಕಾಳು ಕಡಿಯಾರಿಸುವ ಗುಬ್ಬಿ ತಾ ಹಾರಿದರೆ
ನೀ ಬಂದೆಯೆಂದು ನಾಸೆದ್ದು ನಿಂದೆ || ೮ ||

"ತರಗೆಲೆಯು ಸರಕೆನಲು ಹೊರಗೆ ನಾನಾಲಿಸುವೆ
ಬರವಿಲ್ಲದಿರೆ ಮನದಿ ಸೊಪ್ಪುಗರವೆ" |
ನರೆಬಂದ ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರಿಯನೂ ಬಿಡದ
ಮಧುರ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಬೆರಗುಬಡುವೆ || ೯ ||

ಸನಿ ಬಂದು ಮುಖವನರಳಿಸಿ ತುಟಿಯು ಬಿಚ್ಚಿದರೆ
ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆಲ್ಲವೂ ಒಪ್ಪು ಒಪ್ಪೇ |
ಮನವು ಮುದುಡಿರುವಾಗ ವೈದಡವಿದರೆ ಸಾಕು
ಕದಡಿದ್ದ ಕೊಳವೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯ ತುಪ್ಪೇ || ೧೦ ||

"ವದಸಿ ಯದಿ ಕಿಂಚಿದಪಿ ದಂತರುಚಿಕೌಮುದೀ
ಹರತು ದರ ತಿಮಿರಘೋರಂ" ಸುಘೋರಂ |
ಸುದತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಚರಣ ಚಾರಣ ಚಕ್ರ-
ವರ್ತಿ ಜಯದೇವನನುಭವದ ಸಾರಂ || ೧೧ ||

ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ್ನೊಂದು ಹೇಳದಿರಬೇಕೆಂದ-
ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವ ಕೇಳದಲ್ಲಾ |
ನಲ್ಲೆ ವಾಸಂತಿ ತಾ ಜೀವದಾ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ
ಮೂವರೂ ಅಗಲದಾ ಪಥಿಕರಲ್ಲ || ೧೨ ||

ಬೆಳದಿಂಗಳಿರುಳಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡು ರಾತ್ರಿಯಲಿ
ಸೆಪ್ಪಳಿಲ್ಲದಶಾಸ್ತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ||
ಬಿಳಿಯ ಟೀವಕ್ಕಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಹೊರಟಂತೆ
ನಾವಾತ್ಮಯಾತ್ರಿಕರನಂತದಲ್ಲಿ || ೧೩

ಪ್ರೇ[illegible]ಸು ಬಲೆಹಾಕಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆವು ನಾವು
ಕಾಮುಕರಿಗಿಂತಲೂ ಕಾಮಿಯಾಗಿ ||
ಭೂಮಿಯವರೊಳಗಿದೇ ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ ಮರ್ಮ
ಹೆಚ್ಚೇನು ಹೇಳುವೆಸೊ ತಿರುಗಿ ಮುರುಗಿ || ೧೪

ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟದಲಿ ಹೊರಳುವವರೂ ಕೂಡ
ಇರುವುದಕ್ಕೇ ಆಶೆ ಮಾಡುತಿರಲು ||
ಇರುವಿನಾನಂದದಲಿ ಸರಿಜೋಡಿ ಕೂಡಿದರೆ
ಇರುವಿನಷ್ಟಾದರೂ ಹಿಗ್ಗು ಮಿಗಿಲು || ೧೫

ಅನ್ನಬಹುದೇಸಯ್ಯ ಹಾಡು ಮುಗಿಯಿತ್ತೆಂದು
ಜನ್ಮದಾಕಾಶದಲ್ಲದರ ಬೇರು ||
" ಕನ್ನಡಿಯೊಳೆಷ್ಟು ಕಂಡೀತೊ ಕನಕಾಚಲವು
ಕೊಡಕೆ ಹಿಡಿಸೀತೆಷ್ಟೊ ಕಡಲ ಸೀರು " || ೧೬

ಹುಚ್ಚುತನವೋ ಕಾಣೆ ಜಾಣತನವೋ ಕಾಣೆ
ಹುಚ್ಚುತನ ಯಾರಿಗೂ ಬಿಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ ||
ಅಚ್ಚ ಅನುಭವರಾಶಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬೈಲಿಗೆಯಿಟ್ಟೆ
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿದರೊಳೇನೇನುಯಿಲ್ಲಾ || ೧೭

ಈ ಹುಚ್ಚಿಗಳುಕೇಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಹಾಡಿದೆನು
  ನನ್ನಂತರಂಗದಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ ||
ಹೋಹೊ "ಸದೃಶಂ ಚೇಷ್ಟತೇ ಜ್ಞಾನವಾನಪಿತು
  ಸ್ವಸ್ಯಾಃ ಪ್ರಕೃತೆ" ಯೆಂಬ ಗೀತೆಯಂತೆ || ೧೮ ||

ಕರ್ಮಮರ್ಮದ ನೆಲೆಯು ಅರಿತವರಿಗೂ ಅರಿದು
  ನಾನು ನೀನಾವ ತಕ್ಕಡಿಯ ಕಾಣೆ ||
"ಕರ್ಮಣ್ಯಕರ್ಮಯಃ ಪಶ್ಯೇದ ಕರ್ಮಣಿಚ
  ಕರ್ಮಯಃ ಪಶ್ಯೇತ್ ಸಬುದ್ಧಿಮಾನ್ನಿ" ೧೯ ||

ಜನರಾಡಿಕೊಳಬಹುದು ನನಗು ನಿನಗೂ ಕೂಡೆ
  ಅವರೇನು ಬಲ್ಲರೋ ಒಳನಿಧಾನ ||
ನನಗೆ ನೀನತಿಮಧುರ ನಿನಗೆ ನಾ ಬಲು ಚೆನ್ನ
  ಹೀಗೆಂತಲೇ ನಾವು "ಮಧುರಚೆನ್ನ" | ೨೦ ||

ದೇವಲೀಲೆಯೊ ಕಾಣೆ ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
  ಅದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು ||
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
  ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು || ೨೧ ||

ಮೋದಿ ಪವರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್,
ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರಾಜ ರೋಡ್,
ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.